

Candleburn

Bir anda altüst olmamız ne kadar da kolaydı...

NC-18.

17.03.2007.

Işıkların gecenin bu geç saatinde yıkadığı metropolitenin en görkemli binalarından birinde, zengin bir zevkin sadeliğinde döşenmiş bir apartman dairesinde, etraflarındaki kusursuzluğa leke sürmeyecek kadar güzel bir kadın ve bir erkek beyaz bir yatağın içinde, tenleri birbirine dokunarak mutlu bir yorgunlukla uzanıyordur. Kuzgun siyahı uzun saçları dalga dalga yastığa düşen genç kadın, pansy, nişanlısı draconun sarı saçlarını yüzünden çekerken gülümseyerek mırıldanır
“draco?”

draco hmmlayarak o önemli soruyu beklerken pansy genç adamın üzerinde yükselerek kulağının hemen yanını öper ve sorar

“babanı aradın mı?”

draco gözleri kapalı, kaşlarını çatarken sorar

“severus mu?”

pansy genç adamın boynunu öpmeye devam ederken başını sallar

“evet *severus*..”

“hayır, aramadım..”

pansy bu cevabı sevmemiş, başını geri çeker

“draco..”

genç adam gözlerini açıp parlak grillerle nişanlısına bakarken usul bir sesle konuşur

“evlenmek için kimsenin iznine ya da kutsamamasına falan ihtiyacımız yok pansy-“

“o kimse değil draco senin baba-“

“benim babam *lucius malfoy*’du pansy, *severus* sadece annemin kocası. hatta kocasıydı..”

pansy iç çekerek yatakta kendi tarafına çekilirken draco hafifçe doğrulur

“neden bu kadar dert ettiğini anlamıyordun-“

pansy dirsekleri üzerinde dikleşerek sertçe dracoya bakar

“çünkü böyle olmasını sevmediğimi biliyorsun.. ben yalnız olmak ne demek biliyorum ve senin bir *baban* ve *kardeşin* olmasına rağmen, *bile bile* yalnız olmayı seçmenden nefret ediyorum, yeterince açık mı?”

draco iç çekerek bir evet mırıldanırken pansy güzel diyerek yatağa yerleşir ve sırtını genç adama dönerek kuru bir iyi geceler mırıldanırken draco uzanarak genç kadının omzunu öper ve kendi tarafına uzanıp tavanı izlerken yarın bir telefon etmeye kendine söz verip gözlerini kapatır..

pansy ertesi günün akşamı esneyerek dairenin kapısından girdiğinde ışıkları açar ve kapının önünde draconun bavalunu gördüğünde kaşlarını çatır, o sırada telesekreterin ışığı bir mesajları olduğunu göstererek yanıp sönüyordur. Pansy aletin düğmesine basarak merakla beklerken draconun sesini duyduğunda ilgiyle dinler..

“*hayatım, şirkette gereksiz ama uzun bir toplantıya kalmak zorundayım..*”

pansy içinden *boşver toplantıyı, bavula gel..* derken draconun sesi devam ediyordu..

“... *kapının önünde gördüğün bavula bakıp seni terkettiğimi falan düşünme..*”

pansy gözlerini devirirken draconun da gülümsediği sesinden belli oluyordu..

“.. *severusu aradım ve senin bu işte bir parmağın olup olmadığını şiddetle merak ediyorum ama ikimizi çiftlikte bir hafta geçirmek için davet etti. hayır demiş olsam ben de dönüğümden bavulun üstünde bir nişan yüzüğü bulacağımı bildiğim için..*”

pansy *aynen öyle..* diye mırıldanırken mesaj devam ediyordu..

“...kabel ettiim. yarın erkenden yola çıkacağız, bavulunu hazırlamayı unutma ve yüksek topuklu, muhteşem şık ayakkabılarını almaya gerek yok. muhtemelen sen uyuduktan sonra geleceğim, beni bekleme..”

pansy duvara dayanmış, kendi kendine başını sallarken draconun mesajı sessizleşmiştir, bir an sonra genç adamın sesi tekrar duyulur..

“seni seviyorum pansy..”

mesajın bittiği sinyali gelirken pansy gülümser ve mesajı silmeden yatak odasına giderken her ihtimale karşı hangi yüksek topuklu muhteşem şık ayakkabısını yanına alacağını düşünüyordur...

Soundtrack - Jewel - Sweet Home Alabama

Ertesi sabah güneş henüz doğmuş, rüzgar yaz sonunda tatlı bir ürperti vererek eserken draco pansynin bavulunu siyah, lüks cipin bagajına yerleştiriyordur, ağırlıkla yüzünü buruşturup çantasındakileri kontrol eden pansye bakar

“ne aldın bu kadar?”

pansy kaşını kaldırarak çok başarılı bir finans uzmanı olan ama kadınların yolculuk alışkanlıklarını bir türlü anlayamamış adama bakar

“ayakkabı..”

draco gözlerini devirerek bagajı kapatırken pansy sırtarak arabaya girer, önce onun sonra da draconun kapısı kapandıktan kısa bir süre sonra tertemiz bir şehir sokağından engebeli çiftlik yollarına girecek olan cip yola çıkar...

“çiftlik nasıl bir yer?”

draco bir kaç saattir geçtikleri kurak toprakların iki yanda uzandığı yolda arabayı kullanmaya devam ederken pansye döner

“en son gördüğümde 17 yaşındaydım.. 11 senede değişmiş olmalı, bilmiyorum..”

draco tekrar yola dönerken pansy koltukta biraz daha dracoya döner

“11 sene önce nasıldı peki?”

genç adam gülümserken gözleri yolda, cevaplar

“güzeldi.. Dört katlı, belki de hayatında görmediğin kadar büyük bir çiftlik evinin etrafında ahırlar, inekler, tavuklar.. bol bol ağaç, kocaman bir göl, kuşlar, böcekler.. falan filan, Dallas gibi bir şey düşün..”

pansy gülümseyerek bakışlarını yola çevirir ve kafasında şöyle böyle bir resim çizerken kaşlarını çatar

“kovboy şapkası takıyorlar mı?”

draco keyifle bir kahkaha atarken pansy de güler

“hey! ne var, olabilir..”

draco ellerini kaldırarak bir şey demediğini belirtirken pansy gülerek direksiyonu tutmasını söyler ve keyifle yola döner, draco sol eliyle direksiyonu kontrol ederken sağ elini pansye uzatır ve genç kadının elini tutarak yolu izlemeye devam ederken pansy gülümseyerek nişanlısının elini sıkar...

yaklaşık beş saat sonra pansy elindeki karton kahve bardağıyla başını cama dayayarak uyuyakalmış, draco boynunu sıvazlayarak yavaş yavaş yaklaşan “kasabamıza hoşgeldiniz!” tabelasını izliyordur, kısa bir süre sonra tabela arkada kalırken draco pansye döner, uyuyan genç kadına gülümseyerek hafifçe yanağını okşar

“geldik pansy..”

pansy tek gözünü açarak etrafındaki uçsuz bucaksız yeşilliği görürken hafifçe gülümser ve esneyerek yerinde doğrulurken mırıldanır

“çok güzel..”

genç kadın sağındaki camdan dışarıyı izlerken kasabanın içine girdikçe yol kenarındaki küçük dükkanlardan insanlar sohbet ederek çıkıyor, genç kızlar ellerindeki çeşit çeşit torbaların içindekilerini yanlarındaki arkadaşlarına göstererek gülüşüyor ve yanlarından bisikletleriyle geçen delikanlılara kaçamak bakışlar atıyorlardır. Çok yaşlı kasaba sakini erkekler hariç hayır, kimse kovboy şapkasıyla dolaşmıyordur. Yine de sık sık görünen kot tulumlar ve büyük kareli gömlekler insana nerede olduğunu hatırlatırken yazın bitmesi çok yakın olmasına rağmen öğlen saatlerinde

bir hayli sıcak olan kasabada, kadınlar geniş etekler ve tiril tiril elbiseler içinde evlerinin bahçelerindeki günlük işlerini hallediyorlardır..
pansy sağına bakarak küçük kasabayı incelemeye devam ediyorken draco biraz sonra tahta bir tabelanın gösterdiği dar bir yola dönüyordur, pansy tabelayı zorlukla okumuş ve “Snape Çiftliği”ne doğru gittiklerini anladığında dracoya döner ve genç adamla göz göze geldiğinde mutlulukla gülümser..

Draco ve Pansy hafif sarsıntılı bir yolculuktan sonra alçak, beyaz ama aşınmış taş duvarların sembolik olarak çevrelediği bir girişten girerler ve toprak yolun sarsıntısı azalırken iki yanda sık ve çeşit çeşit ağaçlar yükseliyordu, draco çiftliğin girişini 11 sene sonra tekrar görmüş ve öncekinden daha heybetli ormanı incelerken pansy penceresini açarak derin bir nefesle temiz havayı içine çeker “draco bu muhteşem bir şey..”

draco sessiz kalırken pansy vitesin solundaki ana kumanda düğmelerinden genç adamın camını da açar sonuna kadar ve uzanıp nişanlısını yanağından kocaman öperken draco sonunda gülümser ve arabanın içine dolan temiz havayla kendini hiç istemese de yine 17 yaşında hisseder...

Soundtrack - Rascal Flatts - Mayberry

yeşilin her tonu ve belli belirsiz sarılarla kaplı büyük orman, geniş yeşil bir alanın tam ortasındaki gölle arkadaşlık eden uzun çınar, tahta çitlerle çevrilmiş alanlarında dolaşan atlar, ahırlar, inekler, kuşlar, çiçekler ve böceklerin arasında duran dört katlı, beyaz duvarları, beyaz çerçevesi ve güneşle parlayan pencereleri, turuncu çatısı ve içinde kocaman bir ailenin yaşaması düşüncesiyle yapılmış büyük çiftlik evi misafirlerini karşılarken pansy arabanın durmasıyla dracoya döner “geldik..”

draco da başını sallayarak eve bakar ve arabadan inerek pansynin tarafına dolaşırken büyük bahçede çalışan bahçevanlar kasketlerinin altından genç adamı ve onun yanında arabadan inen fıstık gibi kadını izliyorlardır..

11 sene önce evden ayrılmış ve şimdi iki kişi olarak dönen genç adamı tanıyacak olan sadece üç insandan bir tanesi arabanın sesini çoktan duymuş, büyük bir mutlulukla oğlu gibi sevdiği iki genç adamdan birine doğru hızla yürüyordu

“draco!”

pansy gülümseyerek onlara gelen yaşlı kadına bakarken draco bir adım ileri atarak kollarını açar ve 5 yaşında daha bu eve ilk adımını attığından beri ikinci annesi olan Edna’ya sarılır

“nasılsın edna?”

yaşlı kadın açık yeşil gözleri dolmuş, sarışınının saçlarını okşarken gülüyordu

“iyiyim ben, iyiyim, ama çok özlemişim! küsemiyorum da sana arayıp sormuyorsun diye deli oğlan!”

draco gülerken edna genç adamın kolunun altında ona sarılmış, ikisi de pansye dönerler, Draco onları izleyen, beyaz elbisesi ve kot ceketi içindeki güzel kadını gösterir

“Edna, bu Pansy.. evleneceğim kadın..”

Edna dudaklarını ısırarak elini ağzına götürür ve büyük bir mutlulukla elini pansye uzatırken pansy gülerek yaşlı kadının onu bir anda aralarına almasına izin verir ve üçü Edna’nın seneler geçse de aynı olduğunu söylediği eve ilerlerken yaşlı kadın dracoya döner

“babam da dün onu aradığından beri gözü yollarda, sizi bekliyor..”

Draco, Edna’nın her zaman yaptığı gibi durumu herkes için süslediğinin farkında, ama bu seferlik sesini çıkarmazken başını sallar ve bayanların arkasından eve adımını attığında orman ve temiz havadan sonra şimdi karşı konulamaz şekilde tanıdık gelen ahşap ve taze çiçek kokan evin havasıyla bir an durur ve etrafına bakarken Edna pansye burada beklemelerini söyleyerek üst kata çıkıyordu. Pansy arkasını döndüğünde elleri cebinde, etrafı izleyen Draco’yu görür ve genç adamın yanına giderek koluna girerken derin bir nefes alır

“gerçekten güzelmiş.. neler değişmiş?”

draco gülümseyerek pansynin saçlarını öperken gözleri hala etrafı inceliyordu, mırıldanır

“hiçbir şey.. hiçbir şey değişmemiş..”

Genç nişanlı çift girişteki büyük salonda, kahverengi büyük koltukların birine oturmuş, draco pansynin *şu nereden? bu kimin? bu resimdeki kim?* gibi sorularını cevaplarırken tekrar Edna’nın sesi duyulur

“Draco..”

Draco ve pansy oturdukları yerden kalkarak o tarafa dönerken açık beyaz gömleği ve spor pantolonuyla, saçları hafifçe kırlanmış bir adam hafifçe gülümseyerek onlara bakıyordu. Snape çiftliğinin otuz yılı aşkındır sahibi Severus Snape konuklarına ilerler ve üvey oğluna elini uzatır “hoş geldiniz..”

“hoş bulduk severus..”

draco üvey babasının elini sıktıktan sonra pansye döner

“nişanlım Pansy Parkinson..”

pansy kibarca gülümseyerek elini uzatır

“tanıştığımıza çok memnun oldum efendim..”

“severus, lütfen.. ben de çok memnun oldum-“

“Pansy..”

“..pansy..”

Snape ve pansy gülümserken Edna onların arkasında gülümseyerek draco’ya göz kırpar ve genç adamdan rahatsızca da olsa hafif bir dudak kıvrılması koparabilirken snape yaşlı kadına dönüp öğlen yemeğinin hazır olup olmadığını soruyordu, Edna başını sallar

“hazır bay snape, harry gelir gelmez servise başlamalarını söylerim..”

Draco harry’nin isminin sonunda kullanılmasıyla adamın hala bu evde olduğunu anlamış, sesini

çıkarmazken snape harrynin nerede olduğunu soruyordu, edna dışarıyı gösterip omzunu silker

“atlardan birinin nalı düşmüştü dün, bir de süt için adamlar gelecekti.. ama gitmiş olmaları lazım, ben birini yollarım şimdi bay snape..”

“iyi olur edna, sağol..”

yaşlı kadın, harryi bulması için birini aramaya, merdivenlerin sağındaki hizmetli odalarının olduğu koridora girerken snape genç çiftte döner

“edna senin odanı ikinizin kalması için hazırladı draco, istersen pansye evi gezdirebilirsin, bir şey değişmedi..”

“görebiliyorum..”

snape ve draco bir an bakışırken pansy sessizlikten rahatsız olmuş, gülümseyerek draco’ya döner

“evi gezmeyi çok isterim draco..”

draco pansye dönerken snape gülümseyerek genç kadına bakıyordu

“izninle yemekten önce bitirmem gereken küçük bir işim var..”

“tabii efen-severus..draco bana ev sahipliği yapabilir, değil mi?”

draco sessizce başını sallarken snape çok güzel diyerek dışarı çıkar, pansy draconun rahatsız bakışlarına karşılık bir *ne var?* fısıldarken Edna koridordan genç bir delikanlıyla çıkar

“tommie bana bak, söylediklerimi unutma..”

tommie hızla başını sallayarak kapıdan dışarı fırlar ve merdivenleri uçarak inerken pansy onun arkasından bakıyordu, edna ikisinin yanına gelmiş, sorar

“ne bekliyorsunuz burada, gelin odanıza götürüyüm sizi..”

edna ikisini de merdivenlere yönlendirirken sorar

“çok bir şey getirdiyse söyleyeyim Bobbie şimdi bir koşu getirir-“

“bobbie hala burada mı?”

edna draco’ya bakarak başını sallar

“kocaman adam oldu, görse.. babasının iki katı iş yapıyor..”

üçü yukarı çıkmaya devam ederken edna bobbie konusunu derhal geride bırakıp pansye dönerek merdivenin sağındaki duvara asılı aile resimlerini tanıtmaya başlıyor, draco gülümseyerek iki bayanı takip ediyordu...

edna harry bulunana kadar draco ve pansy yalnız bırakmamış, evin her karışını gezdirmeyi kafasına koymuşken draco her şeyi hatırladığı ve bildiği için sesini çıkarmıyor ve edna’nın büyük bir heyecanla en çok sevdiği şeyi yapmasını izliyordu, bir yabancıya nasıl kocaman bir aile olduklarını anlatmak..

“bak bunu görüyor musun?”

pansy edna’nın uzattığı ince çomaklardan yapılmış at şeklindeki bibloyu alır, edna gülümser

“draco yapmıştı 7 yaşındayken.. o küçücük ellerle sen kalk o çomakları böyle at yap..”

pansy gülerken draco’ya bakarken genç adam gözlerini deviriyordu, edna ona elini sallar

“devirme o gözleri, öyle kalacak bir gün.. gel sen pansy..”

edna pansy önüne katıp başka bir odaya götürürken pansy gülümseyerek draco’ya döner, genç adam da nişanlısının aslında onun için mutlu olduğunu biliyor, gülümserken edna evin en üst katında, en güzel manzaralı odanın bu olduğunu söyleyerek sonuna kadar açılmış iki kanatlı pencereden güneşle parlayan gölü ve koca çınarı gösteriyor ve pansynin nefesinin kesilmesiyle keyfi bir kat daha artıyordu...

edna ve pansy merdivenleri iniyorken draco elleri cebinde, birer ikişer basamakları iniyorken az önceki fırtına delikanlı tommie içeri giriyordur
“buldum edna anne, geliyor!”
edna aferin deyip onu yine içeri yollarken pansy dracoya döner bir an sonra tekrar önüne dönerken edna kapıya çıkmış, uzaktan gelen harrye el sallıyordur
“hızlı yürüsene oğlum biraz!”
pansy sırtırtırken draconun şu an aklında olan en son şey gülümsemektir. birazdan siyah saçları karman çorman, yeşil gözleri parlayan bir genç adam merdivenleri çıkararak ednayı yanağından kocaman öperken yaşlı kadın gülerek genç adamı itiyordur
“sulanma hemen.. at bakıym şu saçları geri..”
edna harrynin saçlarını geri atarken genç adam içerdeki çifti görür ve dikleşirken edna da arkasını döner
“bak harry, draco ve pansy..”
pansy yine tanışmalar için yüzünde duran berrak gülümsemesiyle harrye bakarken genç adam onu şöyle bir süzüp hafifçe gülümser ve elini uzatır
“harry..”
“pansy.. memnun oldum..”
harry başını sallayarak dracoya döner
“hoş geldin malfoy..”
“hoş bulduk potter..”
harry genç adamın sarı saçlarına, hala devamlı kafasında bir şeyler kuruyormuş gibi bakan gri gözlerine bakar
“hiç değişmemişsin..”
draco da onu incelerken mırıldanır
“sen de değişmemişsin..”
harry onun bakışlarının aşağılamasını hissetmiş, dişlerin sıkarken pansy neler döndüğünü bilmiyor, şu an mümkünse öğrenmek de istemiyor, ednaya bakar, yaşlı kadın iç çekerek iki genç adamın yanına gider
“harry git temizlen, babanla biz yemek için seni bekliyorduk..”
harry ednaya döner
“biliyorum tommie söyledi..”
“aferin aferin... hadi git yukarı ve hızlı ol, hadi bakayım..”
harry draco ve pansye bakıp sonra basamakları tırmanırken edna dracoya döner ve usul bir sesle
“yapmayın şöyle oğlum..”
“ben bir şey yapmıyorum edna-“
“farketmez, sen büyüksün ve 10 yıl oldu üzme beni..”
draco sesini çıkarmazken edna genç adamın yüzünü okşar ve gülümseyerek pansye döner
“sen bunlara bakma, ilerde oğulların olunca anlarsın ancak..”
pansy dracoya bakıp gülümserken edna genç kadına sebzelerle arasının nasıl olduğunu soruyor, pansy sebzededen başka bir şey yemediğini söylüyorken edna keyifle bahçelerindeki taze sebzelerle nasıl güzel yemekler yaptığını anlatarak ikisini yemek odasına götürüyordur...

bir süre sonra büyük yemek masasında, masa başında snape, onun solunda draco, karşısında harry, harrynin yanında edna ve onun karşısında pansy gelecek şekilde oturmuşken draco yüzünde masanın diğer ucunda oturmak isteyen bir ifadeyle sebzelerini karıştırıyordu, bir an sonra snape’in sesiyle başını kaldırır, işlerinin nasıl olduğu soruluyordu, genç adam en kısa şekilde cevaplar
“çok iyi. çiftlikte işler nasıl?”
snape şarabına uzanırken cevaplar
“sen gittiğinden beri nasılsa öyle.. buralarda işler çok değişmiyor, ama eskisinden daha rahat olduğumu söyleyebilirim çünkü işlerin çoğuyla harry başa çıkıyor, ben daha çok büyük alıcılarla devam ediyorum..”
draco başını sallarken harry sanki onun ismi söylenmemişçesine yemeğiyle ilgileniyordu, ednaya dönerek masanın ucundaki patates püresini isterken edna genç adamın tabağına kocaman bir kaşık koyar ve gülümseyerek pansye döner
“düşün ne zaman olacak? burada mı yapacaksınız yoksa-“
pansynin cevap vermesine fırsat bırakmadan draco araya girer
“orada yapacağız edna, seni özellikle alıp götüreceğim..”
edna çiftlikte olmayacağı için üzülmüş ama yine de gülümserken tekrar pansye döner
“tarih yakın mı?”
“daha karar vermedik, nişanımız da çok yeni aslında..”
“6 ay o kadar yeni sayılmaz..”
herkesin bakışları harrye dönerken draco kaşlarını çatarak sorar
“sen nereden biliyorsun?”

harry ona döner

“bu kasabadaki herkes senin hakkında her şeyi bilir malfoy..dünyanın öbür ucuna da gitsek haberimiz olur, sen her ne kadar bir telefon açma zahmetine girmesen de-“

“telefonumu bekliyor muydunki potter?”

“beni zerre kadar ilgilendirmez ama babam ve edna-“

“onlara haber verdim zaten-“

“6 ay sonra-“

“istersem evlendikten sonra haber veririm, çocuk değilim-“

“yeter.”

harry ve draco çatal ve bıçağını sertçe tutan snape’e dönerler

“yemek masasında tartışmamanız gerektiğini tekrar hatırlatmam gerekecek sanırım.. yemeklerinize dönün..”

draco ve harry seslerini çıkarmadan birbirlerine bakar, sonra yemeklerine dönerken edna üzüntüyle iç çeker, pansy hayatındaki en büyük rahatsızlıkla yemeğini yemeye çalışırken yemek odasında sadece çatal ve bıçakların tabaklarla yaptığı sesler duyuluyordur..

yemekten sonra harry bugün ahırlara yeni işçi alınacağını söyleyerek tekrar işine dönmüş, snape ve draco-pansy çifti kısa ve çok genel bir sohbet seansından sonra ilginç bir öneriyle karşı karşıyadır, snape dracoya bugün onunla kasabaya inmek isteyip istemeyeceğini sormuştur, pansy merakla genç adamın cevabını beklerken edna imdada yetişmiş ve pansy bugün çiftliği gezdireceğini söylemişken dracoyu bu tabloda saf dışı bırakmış ve tek seçenek snape’in teklifini kabul etmek olmuşken edna ve pansy keyifli, snape memnun, dracoya zorunluluklar içinde kıvrırır bir durumdadır..

draco ve pansy gezilerine hazırlanmak için odalarına çıktıklarında draco öfkeyle dört dönüyordu

“bana nasıl davrandığını görüyor musun? hala çocukmuşum gibi, üstelik onun çocuğuyum gibi-“

“onun çocuğu sayılırsın-“

“bunu söyleme bir daha pansy..”

pansy iç çekerek saçlarını beyaz tişörtünden çıkarırken mırıldanır

“adam 5 yaşından beri sana bakıyor draco-“

“bu onu babam yapmaz-“

“biliyorum..”

pansy draconun yanına gidip genç adamın ellerini tutar

“..ama şimdi 17 yaşındaki gibi değil, 28 yaşındaki olgun, zeki ve evlenmek üzere olan mutlu bir erkek gibi düşünmeni istiyorum. ortada yanlış olan bir şey yok draco, snape senin gerçek baban olmayabilir ama annenin bir zamanlar sevdiği bir adam-“

“annem babamı da seviyordu-“

“sevmedi demiyorum ama ayrıldılar ve annen ölmeden önce seni bu adama emanet edecek kadar güveniyorsa, 17 yaşına kadar çok rahat bir yaşam sürebildiyse ve üstüne üstlük seneler sonra hiç arayıp sormamana rağmen hala seni aileden biri olarak kabul edebiliyorsa bence durup bir düşünmelisin..”

draco pansynin gözlerine bakarken dişlerini sıkıyordu, pansy uzanıp genç adamı öperken draco da gevşeyerek ona karşılık verir ve belinden kendine çekerken pansy sırtarak geri çekilir

“bekliyorlar..”

“11 sene beklediler, biraz daha beklesinler..”

pansy gülerken sırttan dracoyu iter

“olmaz.. hadi..”

draco bir şeyler homurdanırken pansy gülerken onu kolundan çeker ve ikisi dışarı çıkarken 17 yaşında bir genç adamın şimdi iki kişiyi misafir eden odası pencereden giren temiz havayla havalanıyordu..

draco ve snape çoktan çıkmışken pansy salonda dolaşarak hem eşyaları inceliyor, hem de ednayı bekliyordu. yaşlı kadın mutfak tarafından gelirken elini önlüğüne siliyordu

“ah pansy kusur bakma, mutfaktakiler bensiz bir iş beceremiyor..”

pansy önemli olmadığını söylerken edna o sırada even giren harryi görmüş, gökten melek inmişcesine gülümserken genç adama seslenir

“harry! gel buraya bakayım..”

harry ednayı pansyle beraber görünce bir an garipser, malfoy kıymetli nişanısını nasıl buralarda bırakmıştır.. genç adam üzerinde yeşil bir tişört, ellerini kot pantolonun beline koyarak ednaya ilerler

“geldim edna, söyle..”

“bitti mi işlerin?”

“senin için bitiririm, ne oldu?”

edna genç adamın kolundan severek pansye döner
“bugün pansye çiftliği gezdiririm diye söz vermişim ama mutfakta işler çok olunca beceremediler, sen benim yerime güzel gelinimize eşlik edersin, değil mi?”
pansy bunu duyunca ednaya bakarak
“edna, önemli değil, gerçekten.. harry’i işlerinden alı koymak isteme-“
“işlerim bitti, kimseyi bir şeyden alıkoymuyorsun..”
pansy bir an ne diyeceğini bilemezken harry ednaya döner
“sen merak etme edna, *gelinimize* ben gezdiririm çiftliği.. sen mutfaktakileri adam et..”
“afetin güzel gözlü oğlum benim.. it şu saçları geri..”
harry gülerek saçlarını iterken edna memnun olmuş, pansye döner
“harry çiftliği benden daha iyi bilir pansy..”
pansy gülümseyerek harrye bakarken genç adam ednaya bakıyordu, edna pansye iyi eğlenceler dileyip harrye de uslu olmasını tembihleyerek tekrar mutfağa dönerken harry pansye bakar
“gidelim?”
pansy elleri kotunun ceplerinde rahatsızca başını sallar, harry genç kadının kasılmış duruşunu süzer
“malfoy yüzünden sana saldırmayı düşünmüyorum, rahatlayabilirsin..”
pansy ellerini ceplerinden çıkarırken harry sırttır
“gidelim..”
pansy ona yol vermeyi aklından bile geçirmeden öne düşen adamı takip ederken harry kapının önüne parkettiği üstü açık, küçük, arazi jipini gösterir
“yürümek istersen onu da yaparız..”
“bilmiyorum.. ne kadar yolumuz var?”
harry gülerek jipin kapısını açıp içine girer
“atla..”
pansy bu kelimeden yollarının yürünecek kadar kısa olmadığını anlar ve küçük jipe binerek kapıyı kapatırken harry artık bisiklet gibi kullandığı arabayı çalıştırır..

Soundtrack - Rascal Flatts - Mayberry

araba evden biraz uzaklaşmış, seyislerin atları koşturdukları alanların önünden geçerken pansy yüzünde rahat bir ifade, temiz havayı içine çekerek dört nala koşan atları izliyordur, o sırada harry sorar
“ilk defa mı bir çiftlik görüyorsun?”
pansy genç adama döner ve gülümseyerek
“evet..”
harry önüne bakarken başını sallar
“belli..”
pansy kaşını kaldırırken sorar
“nereden belli?”
“çok mutlusun da ondan..”
“çiftlikte yaşayan insanlar mutlu olmaz mı?”
harry yanındaki kadının kaç yaşında olduğunu merak ederken sırttır
“bütün günü hayvanlarla ve çamurlu topraklı tarlalarda geçirirsen hayır, senin kadar her şeye saf bir sırtıyla bakmayız..”
pansy bir şey söylemeden bakışlarını tekrar sağ tarafa çevirirken uzakta harrynin bahsettiği tarlalar görünüyordur, genç kadın derin bir nefes alarak tekrar harrye döner
“draco yüzünden bana saldırmayacağını söylemişim ama son yarım saattir yaptığın tek şey saldırmak. Alaylı gülüşler, iğneli sözler.. çok kabasın, ne abine, ne de babana benziyorsun..”
harry alaylı bir gülümsemeyle pansye bakar, sonra tekrar yola dönerken konuşur
“unutmuşsan hatırlatayım.. Draco benim gerçek kardeşim değil, hatta üvey kardeşim bile değil.. severus da gerçek babam değil.. Genlerden gelme bir kibarlık bekliyorsan daha çok beklersin..”
pansy bir şey söyleyecekken harry tek elini kaldırır
“..ayrıca sana saldırmıyordum, sadece muhabbet ediyordum ama eğer hoşuna gitmediyse konuşmayız olur biter..”
“ben konuşmayalım demedim, sadece biraz daha kibar olabilirsin dedim-“
“ben buyum ve benimle evlenmiyorsun, o yüzden korkacak bir şey yok, bak koyunlar..”
pansy bir an boş bulunup
başını o tarafa çevirirken harry sırttır, genç kadın göz ucuyla ona bakarak başını iki yana sallarken etrafını sessizce izlemeye devam eder..

harry direksiyonu ahırların olduğu tarafa çevirirken konuşur
“burada biraz mola veriyoruz..”

genç adam motoru susturup hemen kapıyı açar ve indiği gibi hızla ahıra doğru yürürken pansy de inmiştir ve genç adamın gittiği yere baktığında iki adamın yerde yatan bir ineğin başında yüksek sesle bir şeyi tartıştıklarını görür. Harry onların yanına gelip neler olduğunu sorar, adamlardan bir tanesi sinirlenmiş, kasketini çıkararak harrye döner

“iki gündür huysuzdu, şimdi de yattığı yerden kalkmıyor..”

“kasabadan veterineri getirin-“

“bobbie şimdi almaya gitti.. en iyi süt verenlerden biriydi bu ve ayağa kalkacak gibi de görünmüyor..”

harry yerde yatmış öylece etrafına bakan hayvana bakarken ensesini kaşır

“orası belli olmaz, bobbie gelince bana haber verin..”

adam başını sallarken harry jipin yanında endişeli bir yüzle onları izleyen pansy ilerler, genç kadın zavallı ineği göstererek sorar

“nesi var?”

“bilmiyoruz ama yakında anlarız..”

pansy hala ineği izliyordur, yine sorar

“ölecek mi?”

harry pansy geçip tekrar jipe girerken cevaplar

“belki.. ama ölmemesi iyi olur, hem en doğurganı hem de en iyi süt vereni bu..”

pansy yaşasın da süt vermese de olur diye düşünürken sesini çıkarmaz, o sırada harry arabaya dönmesini söylüyordur, pansy iç çekerek tekrar jipe biner ve zavallı inek arkada kalırken onlar sol tarafa doğru devam edip göle doğru ilerliyorlardı..

harry jipi büyük çınarın gölgesinde durdurup dışarı çıkarken pansy de kapıyı açar ve yeşil çimlere adımını atıp başını kaldırır ve sık dallarıyla sıcak güneşi engelleyen çınara bakar ve tam gülümseyecekken harryi hatırlayarak vazgeçer, kapıyı iterek göle doğru döndüğünde harry suyun yanında kahverengi bir atın başında duran bir adamın yanındadır, pansy o tarafa giderken harry ona döner

“daha önce hiç ata bindin mi?”

pansy elleri kotunun arka cebinde, parlak tüyleri olan upuzun yeleli güzel hayvana bakarak cevaplar
“bir kere.. 12 yaşındaydım..”

harry atın tüylerini okşayarak hafifçe pat patlar ve atın başındaki seyise döner

“sen gidebilirsin johnny, jipi de alıp garağa götür..”

johnny başını sallayarak jipe doğru giderken pansy önce jipe sonra uzakta oyuncak bir maketmiş gibi görünen eve bakar ve en sonunda harrye dönerek sorar

“biz nasıl döneceğiz?”

“rüzgarla..”

pansy bir an anlayamaz, sonra harrynin rüzgar derken atı kastettiğini anlarken güçsüz bir ses çıkarır...

“korkuyorsan sen yürü..”

pansy genç adam bir bakış atıp ata dönerken hayvan çok uysal görünüyordur-

“öyle uysal durduğuna bakma, fırtına gibidir..”

pansy endişeyle harrye bakarken genç adam sırtıyordu

“korkma bir şey olmaz, ben de yanında olacağım..”

pansy sinirle güler

“ah çok rahatladım!”

harry omzunu silerken pansy yavaşça elini rüzgarın yelelerine uzatır ve hafifçe dokunurken at rahatsız olmuşa benzemiyordur, genç kadın koyu kahverengi yeleleri okşarken rüzgar başını genç kadına çevirir, pansy bir an irkilse de elini çekmez ve rüzgarın kahverengi gözlerine bakarken hayvan hafif bir ses çıkararak tekrar göle döner ve eğilerek biraz su içerken pansy gülümser

“beni sevdi galiba..”

“rüzgar herkesi sever..”

“seni bile sevdiyse gerçekten yumuşak başlı bir hayvan..”

harry kollarını kavuşturarak kaşını kaldırırken pansy kesinlikle ona bakmadan sadece atla ilgileniyordur...

harry ve pansy göl kenarında oturmuş, pansy otların arasından çıkmış tek tük küçük mor çiçekleri toplayıp birbirine bağlarken harry rüzgarı izliyordur, sorar

“ne iş yapıyorsun?”

pansy uzun sessizlikten sonra sorunun kime sorulduğunu anlamazken harryye bakar

“ah.. bir moda dergisinde editör asistanıyım..”

harry güzel işmiş derken pansy gülümser

“eh, idare eder..”

harry başını sallarken o da elinin altındaki otları koparıyordu, pansy bir çiçek daha koparıp elindeki gruba bağlarken bu sefer o sorar

“severus draconun babası değil, senin de değil.. severus kimin babası o zaman?”

harry gülerek elindeki otu küçük parçalara ayırıyordu

“severus benim gerçek babam sayılır.. annemle babam ben çok küçükken ölmüşler, severus annemin çok yakın bir arkadaşı, o zamandan beri bana o bakar ve kağıt üzerinde de oğluyum..”

pansy başını sallarken harry onun birbirine bağlanmış çiçeklerine bakarak sorar

“malfoyu nereden buldun?”

pansy bir çiçek daha koparıırken güler

“bir ödül gecesinde tanıştık..”

“yazık olmuş..”

“draco iyi bir adam.. ikinizin arasında ne olduğunu bilmesem de-“

“bilmesen daha iyi..”

pansy harryye bakarken genç adam elindeki otu silkeleyerek ayağa kalkar

“gidelim artık..”

pansy bir şey söylemeden ayağa kalkar, çiçek şeridinin iki ucunu birbirine bağlar ve başına koyarken harry gözlerini devirir

“rüzgar iki adım attıktan sonra uçar gider o kafadaki..”

pansy yüzünü buruşturarak tacı kafasından alır ve koluna geçirirken harry rüzgarı göl kenarından çekiyordu, dizginlerini tutarak ayağını mahmuza koyduğu gibi atın üzerine çıkarken pansy ona bakıyordu, harry elini uzatır

“gel..”

pansy derin bir nefes alarak harrynin uzattığı elini tutar ve sol ayağını mahmuza atıp zıplayarak harryle aynı hizaya gelir ve ona bakarken genç adam gülüyordu

“diğer bacağını da kaldırman gerekiyordu..”

pansy inleyerek gülerken tekrar iner, bu sefer sol ayağını koyup zıplarken sağ ayağını kaldırır ve harrynin eli ters gelirken genç kadın bir feryat eder, genç adam onu hızla belinden kavrayıp önüne oturmasına yardım ederken tanrıya şükür rüzgar huysuzlanmıyordu. pansy sonunda oturduğunda iki eliyle eğerin önünü tutuyordu sıkıca, harry sağ elinde tuttuğu dizginlerin birini sol eline verirken önünde oturan ve saçları inanılmaz güzel bir şey kokan genç kadına sorar

“hazır mısın?”

“bir dakika..”

“ne oldu?”

“hazır değilim, bir dakika..”

harry tamam diyerek beklerken pansy derin bir nefes alır ve dikleşirken harry burnuna giren saçlarla geriler ve gülerken tekrar sorar

“şimdi oldu mu?”

“oldu, gidelim..”

“emin misin-“

“gidelim dedim..”

“iyi o zaman, sıkı tutun..”

“nereye tutunacağı-“

harry o anda topuklarını hafifçe rüzgarın karnın vurup dizginleri sallarken at bir anda koşmaya başlar, pansy feryat ederek sırtını harrynin göğsüne yapıştırırken bağırıyordu

“yavaşla!”

harry sırtırken pansy ciddidir, korkuyordu ve dengesini kaybetmek üzeredir

“şaka yapmıyorum harry! yavaşla!”

harry genç kadının korku dolu sesiyle dizginleri hafifçe çeker ve rüzgar derhal adımlarını

yavaşlatırken pansy nefes nefesidir

“sana en son 12 yaşında bir kere ata bindiğimi söylediğim değil mi! aklını mı kaçırdın sen?!”

harry yüksek sesle kaşlarını çatarken pansy deli gibi korkmuştur, genç kadın hızlı nefesler alıp verirken harry dizginleri iyice çekerek rüzgarı tamamen durdurur, pansy bu sefer gözlerini kapatarak bu ata binme fikrinin ne kadar korkunç olduğunu anlarken harry dizginleri yine tek eline alarak sorar

“birini arayıp jipi getirmelerini isteyebilir-“

“hayır, iyiyim ben-“

“emin misin-“

“iyiyim dedim. sadece rodeocular gibi dört nala koşturma yeter..”

harry tamam diyerek bu sefer dizginleri tek elinde tutar ve sol eliyle genç kadını karnından kavrarken pansy gerilmiştir ama itiraz etmezken düşme korkusundan daha iyi olduğu kesindir. harry

itiraz almadığını gördüğünde dizginleri sallar ve rüzgar tıpış tıpış yürümeye başlarken pansy derin bir nefes alarak karşıda her adımda biraz daha yaklaşan evi izliyordur..

rüzgar rahat adımlarla yeşil çimlerde yürümeye devam ederken pansy mırıldanır
“biraz daha hızlanabiliriz..”

harry topuklarıyla rüzgarı hafifçe dürterken atın adımları daha hızlı bir ritimde gitmeye başlar, harry pansynin saçlarına konuşur

“nasıl?”

“güzel, böyle kalsın..”

“araba değil bu, at..”

“her neyse, böyle kalsın..”

harry sırtarak tamam derken bir anda evin olduğu taraftan bir kaç köpek havlaması duyulur, pansy bacaklarının arasındaki rüzgarın irkildiğini görünce harry çok da mutlu olmayan bir ses çıkarır, pansy dehşetle üzerinde oturdukları atın gittikçe huzursuzlandığını hissederken karınının üzerindeki eli tutar

“köpekten mi korkuyor?!”

“maalesef evet ve bu köpeklerin bu saatte dışarda olmamaları gerekiyordu..”

“ne yapacağız!?”

“sen sıkı tutunup bağırmayacaksın, rüzgar da hızla evine dönecek-“

“ama-“

“ama yok ben seni tutuyorum, korkacak bir şey yok.. hazır mısınız?”

köpeklerin sesleri yaklaşırken pansy zavallı rüzgara da acıyordur, başını sallar

“peki..”

harry de tamam derken bir an sonra sertçe rüzgarı dürter ve at zaten bunu bekliyormuşçasına derhal ahırlara doğru koşarken pansy küçük bir ses çıkararak harrynin elini sıkar, sırtını yine genç adama yapıştırmıştır...

köpek sesleri uzaklaşırken rüzgar dört nala ilerliyordur, pansy gözlerini kapatmışken biraz sonra rüzgar yavaşladığında genç kadın tekrar gözlerini açar ve ahırların önünde olduklarını görünce harry dizginleri onların yanına gelmiş seyislerin birine uzatır ve rüzgarı kalçasına vurarak severken hala elini sıkıca tutan pansy bırakmamış, sorar

“inebilecek misin?”

pansy başını sallarken harry elini çeker ve pansy o anda nasıl oturduklarını farkederek dikleşirken harry hızla atın üstünden yere iner ve ellerini pansye uzatıp genç kadını belinden tutarak attan inmesine yardım eder, pansy ayakları tekrar toprağa bastığında hafif bir nefes bırakırken harry sırtarak rengi atmış genç kadına bakar

“o kadar da korkunç değildi..”

pansy *ya ne demezsin* diyerek ona bakarken rüzgar evine götürülüyordur harry eğerleri taşıyan bir seyis yamağı delikanlıyı çevirir ve eğerleri bırakıp bir bardak su getirmesini söylerken delikanlı eğerleri çitlerin üzerine bırakıp koşarak ahırların bitimindeki küçük kulübeye gider, harry tekrar pansye dönerken genç kadın koşan delikanlının arkasından bakıyordu

“burdaki çocuklar hep böyle hızlı mı koşar?”

harry da onun baktığı yere bakar ve delikanlı kulübeye girdiği gibi hemen sonra elinde bir bardak suyla çıkarken harry gülümser

“kanları hızlı akıyor..”

“bütün gün temiz hava, güneş.. normaldir..”

harry başını sallarken delikanlı suyu harry uzatır, genç adam başıyla pansy işaret ederken kızıl saçları ve çilleriyle çok da sevimli olan delikanlı suyu gülümseyerek bu sefer pansye uzatır, genç kadın teşekkür ederek alır ve içerken delikanlı bir an harrye bakar ama genç adam başka bir şey söylemezken gerçekten *deli kanlı* delikanlı eğerleri tekrar kaparak ahırlara döner, pansy o sırada suyu bitirmiş, boş bardağı nereye koyacağını bilemezken harry bardağı alıp ona bakarken sırtır

“susamışsın..”

“korkudan kurumuşum diyelim..”

harry gözlerini devirirken bardağı çitin kenarına koyuyordur, pansy gerçekten korktuğunu söylerken harry alışacağını söyler ama pansy ellerini kaldırarak bir daha ata falan binmek yok diyor...

pansy ve harry ahırlardan eve doğru yürürken az önce rüzgar ve dolayısıyla pansynin ödünü patlatan dört tane çoban köpeği onlara koşuyordur, pansy bir an irkilse de sonra gülümseyerek bacaklarına dolanan hayvanlara eğilir ve hepsiyle teker teker oynarken harry köpeklerin bu saatte dışarda ne aradığını soruyor ve süklüm püklüm olan delikanlının cevabını bekliyordur, pansy önce delikanlıya sonra da ciddiyetle ona bakan harrye bakar, sonra köpeklerin arasında ayağa kalkarken hayvanlar

oyun arkadaşlarını kaybetmiş, kendi kendilerine dalaşmaya başlarlar. harry hala delikanlının kemkümünü dinlerken ahırları gösterir
“atlar köpeklerin havlamasından korkuyor ve onların hangi saatlerde otlamak için dışarı çıktıklarını hepiniz biliyorsunuz.. bir daha olmasın, al götür bunları..”
delikanlı derhal köpeklerin dikkatini çekip uzaklaştırırken pansy onların arkasından bakıp harrye döner
“hepsi senden çok korkuyor..”
harry saçlarını bu sefer kendi isteğiyle geri atarken akşam güneşi yeşil gözlerine vuruyordu, konuşur
“aslında hepsiyle çok iyi anlaşırız ama bazen böyle yapmam gerekiyor yoksa burası cehenneme döner..”
pansy anladığını söylerken harry evi gösterir
“edna limonatalarla bizi bekliyordur..”
“gerçek limonata mı?”
harry başka nasıl limonata olur ki diye sorduğunda pansy gülüyordu..

edna büyük bahçenin ortasında duran büyük masaya bembeyaz bir örtü seriyorken harry ve pansy gördüğünde gülümser
“hoşgeldiniz! nasıl geçti gününüz?”
“çok güzeldi edna-“
“gelinimizin ödünü patlattım..”
pansy harrye bir bakış atarken edna ne yaptığını sorar, harry pansyeye aldırmandan cevaplar
“rüzgarla döndük..”
“oğlum sen aklınımı kaçırdın!? rüzgar *rüzgar* gibidir, kızı daha evlenmeden kalpten götürecekmisin..”
pansy gülerek araya girer
“o kadar da kötü değildi-“
“ağlıyordun neredeyse-“
“abartma..”
harry bilmediğini söyleyerek ellerini kaldırır ve ednayı öperek boş masaya bakar
“limonatam nerede?”
“yok bugün sana limonata falan..”
harry somurturken pansy ikisini izliyordur keyifle, edna genç adamın saçlarını geri iterek kafasını severken bu akşam yemeğin erken yenileceğini söyler, harry nedenmiş o derken edna pansyeye de bakarak konuşur
“kasabada karnaval var bu akşam, oraya gidirsiniz..”
“benim neden haberim yok..”
“şimdi oldu, hadi git temizlen gel, sen de pansy..”
pansy peki diyerek eve giderken harry limonatayı yemekte içeceğini söyler ve edna tarafından kovalanırken pansy gülerek onlara bakar, sonra içeri girer...

hava kararmaya yakın edna bahçedeki ağaçlara dolanmış ışıkları açar ve herkes birer ikişer bahçeye çıkarken pansy, draco geldiğinden beri genç adama gününün nasıl geçtiğini anlatıyordu ama baştan harrye takılmadan sadece onun ne yaptığını dinlemesi şartını koşmuş ve kabul edildikten sonra daha bir keyifle anlatmaya devam ediyorken edna ikisi masaya otururken servisleri ayarlıyordu, pansy rüzgardan sonra gerçekten iyi olup olmadığını sorarken genç kadın gülerek gerçekten o kadar kötü olmadığını söyler, draco da rüzgarın normal bir attan daha hızlı olduğunu söylerken pansy bir gün beraber binerlerse yine binebileceğini söyler, draco bakarız derken pansy gülümseyerek ednaya yardım edebileceği bir şey olup olmadığını soruyordu, edna hiçbir şeye dokunmamasını söylerken gülümseyerek dracoya gününün nasıl geçtiğini sorar, genç adam fena değildi derken bayanlar gülümser ve aslında iyi vakit geçirdiğini anlarken o sırada severus bahçeye çıkar ve ednayı omzundan tutarak yine bir ziyafet hazırladığını söylerken edna onun da keyfinin yerinde olduğunu farkeder ve teker teker neler hazırladığını anlatırken draco bütün sevdiği yemeklerin önünde olduğunu anlamış, gülümsüyordu, edna bu akşam şarabın yanında limonata da içebileceklerini söylerken snape başını sallayarak harrye şarap vermemesini tembihliyordu, edna memnuniyetle kabul ederken adı geçen alkol yasaklısı bahçeye girer ve sabahtan beri görmediği babasını ve malfoyu gördüğünde ıslak saçlarını iki eliyle geri atarak masada ednanın yanındaki iskemlelerin birine oturur, snape ona da gününün nasıl geçtiğini sorarken genç adam pansynin anlatmasını söyleyerek dracodan ne olduğunu anlayamadığı bir bakış alıyor, snape tarafındaysa ilgi pansyeye dönerek ednanın ilk servisiyle yemek başlıyordu...

“akşam karnavala gidiyormuşsunuz..”

harry limonatasını dikip snape'e bakar

"öyle oluyormuş gerçekten.."

edna mızızlanmamasını söylerken pansye döner

"gidince görürsün, her yer rengarenk, müzikler çalgılar her yerde.. gençken ben de giderdim-"

"gel yine götürüyüm edna, ne demek gençken.."

edna gülerken harynin koluna vurur hafifçe

"sen boşver şimdi beni, al abini ve pansy'i, gidin eğlenin.."

harry ve draco abi/kardeş kavramını bir tek ednanın kullanmasına izin verirken pansy bir anda ortamın gerginleşmemesine sevinmiş, gülümseyerek karnavalın ne karnavalı olduğunu sorar...

Soundtrack - Keith Urban - You're My Better Half

küçük jip kasaba meydanına girmeden boş bir yol kenarına park edilirken gündüzleri işlek olan ana yollar karnaval için kapatılmış ve zaten kimsenin de şu anda karnavaldan daha acil bir işi yoktur. jipten önce draco inip arkasından pansye yardım eder ve genç kadın nişanlısının parmaklarına kendininkileri kenetleyip ışık ve mutlu bir müziğin taşıdığı kalabalığa bakar ve dracoyu elinden çekip o tarafa giderken harry kapısını kapatıp elindeki anahtarları sallayarak önündeki güzel çifti takip eder..

pansy ve draco sarmaş dolaş danseden insanların arasından yürürken draco ne harry'i ne de snape'i hatırlamıyor, sarıldığı nişanlısının keyifle dansetmesini görürken gülerken onu iter ve etrafında çevirerek tekrar kollarına alırken pansy üzerindeki dizlerine kadar, beyaz üzerine turuncu ve mavi kocaman çiçeklerin olduğu elbisesinin etekleri havalanırken adeta partıyordur, dracoya uzanıp sevgiyle öper ve ayrılıp sırtını genç adamın göğsüne yaslar ve kalabalıkta dansedenleri izleyerek hareket etmeye devam ederken draco onun güzel kokulu boynunu öperek mutluluğuna ortak oluyordur..

kalabalığın başka bir köşesinde harry uzun bir bira standının önüne gelir ve servis yapan kızlara selam verip masanın en ucundaki bir başka kıza yaklaşırken kahverengi dalgalarını tepesinde toplamış, basit bir beyaz atlet ve taşlanmış mavi bir kotun içinde gülerken oradan buradan yağın insanlara bardak bardak bira uzatıyor, paralarını alıyor ve aynı anda derhal para üstlerini geri veriyordur.. harry gülümseyerek bir süre daha genç kadını izler sonra yaklaşıp bir bira isterken bardağı derhal suratına uzatılır ve o anda tanınırken harry'nin bu kasabaya ayağını bastığı andan beri arkadaşı olan hermione gülerken biray genç adamın eline verir

"geç bile kaldın! gel şuraya da yardım et biraz.."

harry birasından kocaman bir yudum alırken hermione paraları toplamaya devam ediyordur, genç adam etraftan geçenlere gülümserken hermione'ye döner

"bu akşam yardım edemem, göz kulak olmam gereken misafirler var.."

hermione ilgiyle ona dönerken bir yandan üç bardağa birden bira dolduruyordur, sorar

"kimmiş onlar?"

"abim ve müstakbel gelinimiz"

hermionenin elindeki bardaklar bir saniye için dengelerini kaybederken hermione önüne dönerek

ekstra bir dikkatle bardakları doldurup sahiplerine uzatır ve tanrıya şükür tam parayı alıp tekrar

harry'e döner

"malfoy mu burada?"

harry biranın son yudumunu da dikip başını sallar ve bardağı masanın önündeki çöp kutularının birine atarak hermione'ye bakar

"şehir çocuğu draco ve en az onun kadar şehrli nişanlısı pansy.."

hermione hafifçe yutkunurken harry onu izliyordur, o sırada bir grup genç güle oynaya biralarını

isterken hermione tekrar gülümsemesini bularak masanın üstündeki kırmızı plastik bardaklardan üçer beşer çıkararak doldurmaya başlar...

hermione biraz sonra üzerine bir bardak biranın boca olmasıyla feryat eder ve görevini artık bir başkasına devrederken masanın altından kapıldığı bir rulo kağıt havluyla kenara çekilerek üzerini kurularken harry masanın altından girerek onun yanına gelmiştir

"tam yerine dökülmüş.."

hermione harrye bakarken genç adam göğsünün hemen altından bir çizgi çizer, hermione gözlerini devirerek gülerken harry bira standına gelenleri gösterir, hermione o tarafa bakarken elindeki kağıt havlunun hareketi durmuş, yüzündeki gülümseme silinmiş, güzel bir kadına belinden sarılmış direkt ona bakan dracoyla göz göze gelir...

pansy ona uzatılan biraları alıp draco'ya döner ve kendininkinden bir yudum alırken draconun arkada bir yere baktığını görür, kaşlarını çatıp o tarafa dönerken harrye gördüğünde gülümser

“hey! harry!”

harry ve hermione bir kaç saniye için bir şey tartışır, hemen sonra hermione elindeki ıslak peçeteleri bir kenara fırlatıp ıslak tişörtünü düzeltir ve pansyle draco'ya ilerlerken pansy gülümsüyordu

“nerelerdeydin, bir türlü göremedik seni..”

harry draco'ya bakarak kaşını kaldırır

“aradığınızı bilmiyordum..”

draco cevap vermezken pansy harrynin yanındaki genç kadına döner ve sol elindeki bardağı sonunda draco'ya vererek elini uzatır

“merhaba, ben pansy parkinson-“

hermione pansynin elini sıkarken hafifçe gülümser

“biliyorum, malfo-draco'nun nişanlısı.. ben de hermione granger, harry'nin arkadaşıyım..”

pansy çok memnun olduğunu söylerken draco hala hermione'yi izliyordur, hermione'ye bakışların farkında ama kesinlikte o tarafa bakmazken pansy her şeyin ne kadar hareketli olduğundan bahsediyordur ve bir anda yine hareketli biri tarafından itilerek saf dışı bırakılmak istenirken draco ve harry aynı anda dengesini yitiren adama döner ve sertçe ne yaptığını sorarken adam bir anda ne olduğunu şaşırır ve kekeleyerek özür diler, harry masadaki hazır dolu bardakların birini kafasına atarcasına adamın eline tutuşturup tekrar kalabalığa iterken draco pansyi kenara çekiyordur, hermione'ye üzerine az önce bu adamların en az 15 tanesi tarafından bira dökülmüş tişörtünü çekiştirerek harrynin yanında kalabalığı izliyordur..

bir süre sonra karşılaşmanın doğal sonucu olarak pansy ve draco önde, harry ve hermione arkada, sokakta yürürlerken hermione önlerinde sarmaş dolaş yürüyen çifti izleyerek dudağını kemiriyordur, harry genç kadının kulağına eğilir ve usulca sorar

“neden onları takip ettiğimizi sorabilir miyim?”

hermione ona döner ve

“ben mi takip ediyorum? kardeş senin kardeşin..”

“o benim kardeşim değil-“

“her neyse harry-“

“hermione..”

harry ve hermione pansye dönerken genç kadın elinde yarılanmış dördüncü bira bardağı, ilk geldiği zamandan biraz daha pişkin bir gülümsemeyle sorar

“sadece harry'nin arkadaşı mısınız?”

hermione bir an anlayamazken pansy dudaklarını yalayarak kelimelerini toplarlar

“yani demek istediğim, draco'nun arkadaşı değil misin?”

hermione nişanlısını belinden kavrayarak destek olan draco'ya bakar, sonra tekrar pansye dönerek cevaplar

“draco'yu tanımam pansy ama dost değiliz..”

pansy oh'larken draco'ya döner ve mırıldanarak kızı kötü bir şey yapıp yapmadığını sorarken draco hayır kötü bir şey yapmadığını ve artık eve dönseler iyi olacağını söylüyordur, pansy somurtarak draconun kollarından çıkar

“dönmeyelim, hem yeni geldik! dansedelim, bak herkes nasıl güzel dansediyor!”

pansy draconun elinden tutup dönerken bir an sonra dengesini kaybeder ve elindeki bardak düşerken draco genç kadını kollarının altından tutar ve doğrulturken pansy kıkırdıyordu, draco'ya dönerek genç adamın tişörtüne tutunur ve dudaklarına uzanıp öperken draco da öylesine karşılık vererek ikisini de dengede tutmaya çalışıyordu ama pansy nişanlısını boynundan kavrayıp ağzını açtığı anda draco gerçekten karşılık vermek zorunda kalır ve yanlarındaki iki arkadaş için bu görüntü çok da etraflarında olmak istemedikleri bir seviyeye ulaşırken draco pansyden yavaşça ayrılır ve dudaklarını ısırarak genç kadına bakarken pansy gülümser

“gitmeyelim..”

draco başını sallar ve pansyi kucakladığı gibi kaldırırken genç kadın feryat ederek draconun boynuna tutunur

“gitmeyelim dedim!”

“gitmiyoruz-“

“e ama kucağına alıyorsun!”

“kucağıma alınca gidiyor mu oluyoruz?”

pansy hayır diyerek draconun boynuna biraz daha sarılır ve kalabalığı biraz daha yüksekte izlerken bacıklarını sallıyordu, arkada onları izleyen hermione ise harrye standı dönmesi gerektiğini söyleyerek iyi geceler diler ve hızla uzaklaşırken harry bir an hermionenin arkasından bakar, sonra tekrar draco ve kucağındaki pansynin gittiği yöne dönerek onları takip eder...

“hey draco!”

draco ve pansynin başları kalabalıktan sıyrılan sese çevrilirken karşıdan uzun boylu, esmer bir genç adam gülererek dracoya yaklaşıyordu, pansy bu arkadaşı da tanımadığını söyleyerek somurturken draco keyifle en iyi arkadaşlarından birinin, blaise zabininin ona doğru gelişini izliyordu

“zabini, sen hala ölmedin mi?”

“kötüye bir şey olmaz dostum!”

blaise tokalaşmak için elini uzatır ama draconun elleri ve kolları doluyken pansy sırttır ve dracoya artık yere inebileceğini mırıldanarak genç adamın kucağından yere inerken bir an dengesini bulamaz ama sonra arkadan gelen harrynin koluna asılarak ayakta dururken draco blaisele sarılıp keyifli bir sohbete başlamıştır...

harry koluna tutunmuş pansye bakarken genç kadının yüz ifadesi pek de hoş değildir, harry eğilerek pansyle aynı göz hizasına gelip sorar

“iyi misin?”

pansy başını iki yana sallarken harrynin kolundan çekerek yolun kenarına yürümeye çalışır ama yüksek topuklu muhteşem şık ayakkabısı bu eylemde ona pek yardım etmezken bir an kafa üstü yuvarlanacağını düşünür ama birisi onu belinden kavrarken pansy sonunda kaldırımın kenarındaki büyük çöp sepetine ulaşmış, belinden eğilerek içindekileri boşaltırken harry bir yandan iyice dengeyi unuttuğu genç kadının vücudunu tutuyor, diğer yandan onun çöpe giren saçlarını geri çekmeye çalışıyordu..

pansy destek aldığı güçlü kolların sahibinin çektiği işkenceden habersiz, midesinde ne varsa çıkarıyordu biraz sonra tükenmiş, derin nefesler alarak doğrulur ve elinin tersiyle ağzını silerken başını arkaya, harrynin omzuna yaslar, harry iki koluyla pansyi tutarak arkasına bakar ve dracoyu bir anda hiçbir yerde göremezken küfrederek pansye döner, genç kadın kendi kendine bir şeyler mırıldanıyordu, harry kollarındaki bedeni biraz daha dikleştirerek sorar

“pansy.. pansy, yürüyebilecek misin?.. hey, sana soruyorum..”

pansy ne var!? diyerek harrye döner ve çöp kutusuna tutunarak dengesini bulurken harry bir eli her ihtimale karşı ona uzanmış, tekrar sorar

“yürüyebilecek misin?”

pansy kaşlarını çatar

“bilmem.. bir deneyeyim..”

genç kadın yüksek ökçelerle bir adım atar ama pek de başarılı olamazken harry genç kadını neredeyse havada yakalar ve draconun az önce yaptığı gibi bu sefer o, pansyi tüy gibi kaldırıp kollarına alırken pansy yine kıkırdar

“bu sefer gidiyoruz, değil mi?”

harry başını sallarken kaldırımına çıkıp iki binanın arasındaki bir ara yola girer

“evet gidiyoruz-sallama şu bacıklarını..”

pansy daha çok sallarken harry genç kadını kollarında hoplatır ve daha iyi kavrarken pansy düşme korkusuyla harrynin boynuna sarılır ve bacıklarının hareketi dururken kafası genç adamın boynuna düşerek gözleri kapanıyordu..

draco blaisein söylediği bir şeye gülerken bir sonra arkasına bakar ama ne harryi ne de pansyi göremezken blaise döner

“potter’la yanındaki kızın nereye gittiğini gördün mü?”

blaise hiçbir fikri olmadığını söylerken draco genç adamın omzunu pat patlayarak sonra mutlaka görüşeceklerini söyler ve etrafına bakarak kalabalığa dalar..

harry sonunda jipe ulaşmış, zorlukla kapıyı açar ve ayağıyla iyice aralayarak pansyi ön koltuğa yerleştirir ama genç kadın kollarını harrynin boynundan bir türlü çözmezken harry hala üzerine tırmanmaya çalışan pansye döner

“hey.. hey, uyan-pansy!”

pansy irkilerek gözlerini açarken harry direkt olarak ona bakıyordu

“kollarını indir..”

pansy söyleneni yaparak arkasına yaslanır ve sönmüş bir balon gibi jipin koltuğunda öylece dururken harry genç kadının önünden eğilerek emniyet kemerini bağlar, kapıyı kapatıp diğer tarafa dolaşır ve oturduğu gibi kapıyı çekip motoru çalıştırır..

draco yarım saattir neredeyse karnavalın her köşesini dolaşmış ama yaptığı şey samanlıkta iğne aramaktan farksızken bir an sonra pes eder ve telefonunu çıkarmak için elini cebine götürür ama o anda bira standının yanındaki kaldırımda oturmuş, elindeki bardaktan bir yudum alan hermione'yi görür ve elini cebinden çıkararak o tarafa ilerler..

“hey..”

hermione önünde duran bacakları takip ederek yukarı çıkar ve draconun yüzüyle karşılaştığında ağızındaki yudumu yutar

“hey..”

“harryle pansyi gördün mü?”

hermione başını iki yana sallarken draco peki diyerek arkasını döner ve cebinden telefonu çıkararak pansynin numarasını çevirerek cevap beklerken hermione hala kaldırımda oturup birasını içiyor ve genç adamın sırtını izliyordur..

Soundtrack - Keith Urban - Nobody Drinks Alone

harry arabayı sonunda çiftlik evinin önünde durdurduğunda pansy başını arkaya yaslamış, uyuyordur. harry jipten inip pansynin tarafına dolaşır, kapıyı açarak genç kadına eğilir ve emniyet kemerini açarken genç kadının bileğinden sallanan küçük çantada bir şeyler titriyordur, harry bir an pansye bakıp sonra çantayı açar ve içinden telefonu çıkarıp draconun ismini gördüğünde kafasını dışarı çıkararak dikleşir ve telefonu açar

“evet?”

“pansy seninle mi potter?”

harry uyuyan genç kadına bakar

“evet..”

“iyi mi peki?”

“evet..”

“güzel.. ben de birazdan orada olurum..”

“iyi..”

harry karşı taraftan bir şey beklemeden telefonu kapatır ve cebine koyarak tekrar pansye eğilir, emniyet kemerini çıkararak genç kadının kollarını boynuna dolar ve belinden kavrayarak tekrar kucağına alırken pansy başı için yine güzel bir yer bulmuş, nefesi harrynin boynuna vurarak uyumaya devam ediyordur...

draco telefonun suratına kapatılmasıyla aleti cebine atar, saatine bir göz atıp etrafta her hangi bir taksi olup olmadığına bakarken arkasındaki hermione konuşur

“karnaval gecesi taksi olmayacağını unutmuşsan hatırlatayım..”

draco maalesef bunu da hatırladığını kendi kendine söylenerek hermione'ye döner

“çiftliğe dönmem gerek, harry jipi aldı ve getirmez..”

“severus'u ara, o birini yollar..”

draco cevap vermezken yine etrafına bakınıyordur, hermione gözlerini devirerek elindeki bardağı kaldırıma bırakır ve kalkarak draconun yanına gelir

“ben bırakırım..”

“o kadar içtikten sonra mı, kalsın-“

“o ilk bardağımdı ve yarısı dolu malfoy-“

“farketmez, kalsın..”

hermione bir an tekrar genç adama bakar

“iyi, nasıl istersen.. yürüyerek dönersin o zaman..”

draco cevap vermez ve arkasını dönüp giden genç kadını izlerken bir an sonra kendi kendine küfreder ve hermionenin arkasından seslenir

“granger!”

hermione olduğu yerde durarak arkasını döner

“evet?”

“teklifini kabul etmek zorundayım..”

“ne acı..”

draco da başını sallarken hermione cebinden anahtarlarını çıkararak öne düşer..

harry en sessiz adımlarıyla genç kadını üst kata çıkarırken yirmi basamak sonra artık pansy tüy gibi gelmiyordu, harry bir kaç merdiven daha dayanıp iki katın koridor sonundaki draconun odasına ilerler ve aralık kapıyı ayağıyla iterek içeri girer, pansy yatağa bırakıp doğrular ve açık pencereye ilerleyip kapatırken pansy huzursuzca bir ses çıkararak yatakta doğrular ve karşısında harryi gördüğünde kaşlarını çatır

“ne zaman geldik?”

“şimdi..”

harry perdeleri çekip camın önündeki masanın üzerinde duran abajuru yakar, pansy ışıkla gözlerini kapatırken sorar

“draco nerede?”

“sen kustuktan sonra kaybettik, ama az önce aradı..”

harry o anda cebindeki telefonu hatırlar ve çıkarıp pansynin yanında yatağa atarken genç kadın küçük aleti alıp açar ama sonra yüzünü buruşturarak doğrulmaya çalışır ve ayakkabılarına küfür ederken harry gözlerini devirerek genç kadına elini uzatır ve banyoya kadar destek olurken pansy klozetin önünde diz çöker ve yine bir kusma seansı başlarken bu sefer saçları tuvalete giriyordur, harry genç kadının arkasından eğilerek saçlarını toplar ve havada tutarken diğer eliyle alnını tutarak kafasına destek veriyordur, pansy içini boşaltmaya devam ederken bir an sonra elini sifona uzatır ve indirerek doğrulurken harry de çekiliyordur, pansy onun kollarına tutunarak ayağa kalkarken genç adam onu lavabonun önüne götürür ve suyu açarak genç kadının yüzünü yıkarken pansy isyan ederek onun ellerini iter

“burnumu kıracaksın, yavaş!”

“bağırma, herkes uyanacak..”

pansy özür diler ve daha sessizce burnunu kırmamasını rica ederken harry bir kez daha genç kadının yüzünü suyla yıkar ve musluğu kapatıp askıdan bir havlu çeker, pansy havluyla suratını kurulayıp tekrar harrynin kollarına tutunurken mırıldanır

“başım dönüyor..”

“sarhoşsun..”

“hadi canım!..”

pansy üstüne bir de pehleyerek tekrar yatak odasına dönmeye çalışırken harry genç kadının elindeki havluyu alıp banyoya atar ve onu kucaklayıp tekrar yatağa koyarken pansy eliyle gözlerini kapatır

“harry çok başım dönüyor..”

“geçer.. uyumaya çalış..”

“uyuyamıyorum, gözlerimi kapatınca midem bulanıyor..”

harry iç çekerek elleri belinde, pansye bakar

“ne yapabilirim pansy?”

“bilmiyorum, sessiz konuş yeter.. bir de şu kahrolası ışığı kapat lütfen..”

harry genç kadının kibarlığına hayran kalmış, gidip abajuru kapatırken pansy derin nefesler alıyordu, harry acı çeken kadına bakıp iç çekerek

“su ister misin?”

pansy ı-ı-ı-larken harry bir dilim ekmek teklif eder, pansy ona da burun kıvırırken harry ama bak iyi geleceğini söylüyordur, pansy hayır der

“ağzıma bir lokma koyarsam kusarım..”

“içinde bir şey kalmadı, kusamazsın artık..”

pansy eliyle şakaklarını ovarken mırıldanır

“ah öyle bir kusarım ki, aklın şaşar..”

harry hafifçe gülerken pansy kaşlarını çatır

“komik değil, acı çekiyorum.. draco nerede kaldı?”

harry yine somurturken birazdan geleceğini söyler, pansy tamam derken derin nefesler almaya devam ediyordur, harry de sessizce yatağın ayak ucunda dikilirken etrafına bakar ve odadan çıkacakken pansynin sesiyle durur

“gitme, midem yine bulanırsa ayağa kalkmam-şu ayakkabıları çıkartır mısın lütfen harry?”

harry konuşmadan yatağa ilerler ve pansynin zarif ayaklarından ince bantlı ve tanrı bilir kaç para olan ayakkabıları çıkarıp bir kenara koyarken pansy yarım ağızla bir teşekkür mırıldanabilir ancak, sonra derin bir nefes daha alarak bir cümle daha kurar

“draco gelene kadar burada kalır mısın?”

harry iç çekerek yatağın yanında yere oturur ve bir tamam mırıldanırken pansy teşekkür eder

“iyi bir adamsın sen harry..”

harry başını yatağa yaslar odada sadece pansynin midasını rahatlatmak için aldığı derin nefesler duyuluyordur...

hermione kırmızı ve yer yer boyaları soyulmuş bir kamyonetin kapısını açıp girerken draco da diğer taraftan içeri giriyordu
“bunu hala elden çıkarmamışsınız..”
hermione anahtarı sokup motoru çalıştırır ve kamyonet bir hayli garip bir sesle çalışırken hermione vitesi değiştirerek gaza basar
“hala ayağımızı yerden kesiyor..”
draco doğru derken hermione yola çıkarak bir U dönüşü yapar ve çiftlik yoluna doğru dönerken draco sessizce yolu izliyordu, hermione de bir şey söyleme ihtiyacı hissetmezken draco bir an sonra genç kadına döner
“babam için üzülüm..”
hermione bir saniye için dracoya döner, sonra tekrar gözleri yolu takip ederken bir sağol mırıldanır, draco başını sallarken biraz sonra sorar
“annen nasıl?”
hermione iç çekerek gözünün önüne düşen saçları geri atar
“hala aynı.. arada sırada her şeyi unutuyor ama çoğu zaman anlaşabiliyoruz..”
draco buna ne diyeceğini bilemeden başını yola çevirirken hermione yavaşça direksiyonu çevirir ve çiftliğe giden dar yola girerken eski kamyonet sarsılarak ilerliyordu, genç kadın dracoya bakmadan sorar
“düğün ne zaman?”
“belli değil..”
ikisi tekrar sessizleşirken draco sağındaki camdan karanlığı izliyordu
“bir sene üniversitede olduğumu duydum..”
hermione evet diye mırıldanırken draco sorar
“hangisiydi?”
“cornell..”
“başarmışsın..”
hermione başını sallarken gülümser
“en azından başardığımı gördüm..”
“o da bir şeydir..”
“değil mi..”
ikisi de iç çekerek karanlık yolu izlerken draco soluna döner
“senin bir nişanlın yok mu?”
hermione kaşlarını kaldırarak güler
“ne biçim bir soru bu şimdi?”
“gayet açık bir soru granger-“
“varsa da yoksa da sana ne malfoy-“
“neden hemen aslan pençelerini çıkarıyorsun-“
“pençe falan çıkardığım yok-“
“nişanlın yoksa söyle granger, yalnız olduğunu söylememek için 50 takla atmaya gerek yok-“
“saçmalamaya başladın malfoy-“
“asıl sen saçmaladın, altı üstü bir soru sordum-“
“doğru düzgün sorular sor o zaman.”
draco başka bir soru sormadan tekrar manzarasına dönerken hermione dudağını kemirerek iki eliyle direksiyonu biraz daha kavriyordu..

bir süre sonra pansy sonunda derin nefeslerden düzenli soluklara geçmiş, uyuyorken harry onun ayaklarının dibinde yatağa başını yaslamış, karanlık tavanı izliyordu ve neden hala gitmediğini düşünürken dışardan hermionenin kamyonetinin sesini duyar ve kaşlarını çatarak ayağa fırlar, pencereden aşağı baktığında kapının önünde kırmızı kamyonetin duruşunu ve malfoyun inişini gördüğü anda beynine kan sıçararak odadan çıkar ve kapı arkasından aralık kalırken pansy kendi kendine bir şeyler mırıldanarak yatakta dönüyor ve uykusuna devam ediyordu...

harry merdivenleri inip dracoyu kapıyı sessizce kapatmaya çalışırken gördüğünde son basamakta durur ve genç adamın ona dönmesini beklerken draco işini bitirip arkasını döner ve harryi ona bakarken gördüğünde sorar
“pansy nerede?”
“uyuyor. hermioneyle ne için var-“
“şimdi saçmalıklarını dinleye-“
“saçma olan bir şey varsa o da sensin. hermioneyle ne için vardı?”

draco harrynin önünde durmuş, merdivene giden yolun açılmasını beklerken genç adamın gözlerinin içine bakar
“sen nişanlımı ve jipi alıp gittiğin için beni o eve bıraktı-“
“bir daha onun yanına yaklaşma-“
“senden emir almayacağım potter-“
“bal gibi alacaksın. buraya gelmen bile saçmalığın önde gideniydi ama geldin, sevimli nişanlınla bir iki güzel gün geçirip gidersin, kimsenin hayatına tekrar burnunu sokma-“
draco harryden sıyrılarak merdivenleri çıkarken harry onun kolunu tuttuğu gibi kendine çeker, draco sendeleyerek bir iki adım iner ve sertçe harrye döner
“ne yaptığını sanıyor-“
“sesini yükseltme malfoy. burada ne kadar az kalırsan herkes için o kadar iyi olur.. sen 11 senede neler olduğunu unutmuş olabilirsin, ya da olanlar sana artık önemsiz gibi geliyor olabilir ama buradaki herkes hatırlıyor..”
draco dişlerini sıkmış harrynin nefret dolu bakışları altında onu dinliyorken harry devam ediyordu
“..çiftlik içinde edna'nın özlemi ve babamın nasıl hala varolduğunu bile bilmediğim sevgisiyle karşılanıyorsun ve bunun kıymetini bil.. ortalıkta fazla dolaşma ve özellikle, *özellikle* hermine'den uzak dur. birisine kendini affettirmek istiyorsan çok geç kaldın.”
harry draconun kolunu genç adama geri *atarken* draco ona sert bir adım atar ama o anda merdivenin başında snape'in sesi duyulur
“herkesi uyandıracaksınız, odalarımıza.. draco, nişanlın seni çağırıyor sanırım..”
draco harrye bir bakış atıp hızla merdivenleri çıkar ve gözden kaybolurken snape aşağı iniyordur, harry en alt basamaktan onun yaklaşmasını izler ve biraz sonra ikisi göz göze geldiğinde snape genç adamın omzuna elini koyar
“git uyu harry..”
genç başını sallar
“iyi geceler baba..”
snape oğlunun omzunu sıkarak önünden çekilir ve harry sakın adımlarla yukarı çıkarken snape iç çekerek bir bardak su için mutfığa gider...

Soundtrack - Rascal Flatts - Long Slow Beautiful Dance

Pansy sabah akşamdan kalma olmasına rağmen yine de erken uyanmış, draconun yanında uyduğunu gördüğünde sessizce kalkmış ve korkunç bir baş ağrısıyla aşağı inerek şimdi mutfığa giriyordur. Edna genç kadını görünce tezgahın üzerinde ikiye ayırdığı portakallardan başını kaldırır
“ah daha uyanmazsınız demiştim..”
pansy yorgunca gülümser
“erken kalkmaya alışmışım..”
edna gülümser
“günaydın o zaman, Pazar kahvaltısı hazırlıyordum ben de size..”
pansy mis gibi kokan portakallara bakarken edna onun ekşi suratına bakıyordu
“çok içmişsin sen akşam..”
pansy bir an sarhoşluğundan utanırken edna gülümser
“bir bardak şu portakal suyundan içtin mi bir şeyciğin kalmaz.. otur bakayım şuraya..”
edna mutfakta pencerenin yanındaki ahşap masayı gösterir, pansy gidip otururken edna hızla bir bardak taze portakal suyu çıkartır ve genç kadının önüne koyar
“bitecek hepsi, göreceğim..”
pansy bir anda ednaya sarılmak isterken onun yerine bardağa uzanır ve bir dikişte bitirirken edna keyifle bir aferin verir genç kadına ve bardağı alıp tezgaha dönerken bugün havanın ne kadar sıcak olacağından bahsediyor ve ona göre giyinmeleri gerektiğini söylüyordu..

Pazar kahvaltısında harry görünmemişken edna snape sorunca genç adamın dün hastalanan ineğin hamile olduğunun anlaşıldığını söylemiş, şimdi veterinerle onun yanında olduğunu söyleyince pansy dracoya işte dün gördükleri ineğin o olduğunu söyler, edna da aman onun hasta olmadığına ne kadar sevindiğini söylerken snape'in kahvesinin yanındaki boş bardağa portakal suyu doldurup adamın fincanını önünden kaldırır ve bardağı işaret ederek dracoya döner
“bugün size bir piknik sepeti hazırlayacağım, gidin çınarın altında güzel bir piknik yapın..”
snape de evet iyi olacağını söylerken draco zaten kabul etmek zorundadır, ednaya teşekkür ederken pansy tabağındaki tazecik bahçe salatalıklarından birini kesiyordur, sorar
“kaç yaşında o çınar, çok büyük..”
edna kendini bildi bileli orda o ağaç derken snape'e bakar

“kaçtır bay snape?”

gözünde siyah kemik gözlükleri, bir elinde gazete, diğerinde de portakal suyu olan snape cevaplar “yüzden fazla olması lazım, Snape çiftliği kurulduğundan beri oradadır..”

edna bak görüyor musun derken pansy ağacın artık çiftliğin imzası olduğunu söyleyerek herkesten onay alıyor ve bir Pazar kahvaltısı böyle devam ediyorken saatler ilerledikçe hava gerçekten ısınıyordu...

öğlen edna herkese güneşin biraz aşağı inmesini beklemleri gerektiğini söylemiş, o sırada kocaman piknik sepetini doldurmaya başlamışken uygun gördüğü bir saatte dracoyu ve pansyi çağırmış, şimdi sepeti dracoya, kırmızı kareli örtüyü de pansye verirken tommie yine koşarak içeri girer

“arabayı getirdiler edna anne!”

edna tamam deyip tommieyi işine, oyununa ya da ne yapıyorsa ona geri yollarken pansye döner

“afirin bak kız şortunu getirmiş giymiş en bu senin pantolonun?”

draco üzerindeki bej rengi spor pantolona ve beyaz tişörte bakar, edna şimdi o canım kumaş çim lekesi olacak derken pansy üzerindeki tiril tiril mavi şile bezinden bluzünü düzeltiyordur, edna iyi hadi gidin ve çok güneş altında kalmayın derken draco yaşlı kadını öper ve sepetle pansyi beklerken pansy ednaya el sallar ve ikisi çıkarken edna önünden koşup giden tommieye yavaş olmasını söylüyordur...

pansy gölün kenarındaki büyük çınarın altında örtüyü serip keyifle kendini üzerine bırakırken draco da sepeti yanlarında koyup yere uzanarak başını pansynin bacağına yaslıyordur. pansy derin bir nefesle temiz havayı içine çekerken pırıl pırıl parlayan göle bakar

“yüzülüyor mu burada?”

draco da göle dönerken mırıldanır

“bilmem, biz küçükken atardık kendimizi..”

“sen ve harry mi?”

“bu çiftlikte başka biz mi var?”

pansy sırttır

“küçükken iyi anlaşıyordunuz yani..”

draco belli belirsiz başını sallar

“koca çiftlikte tek çocuklar bizdik o zamanlar..”

“tommie gibi hızlı koşan afacanlar yok muydu?”

draco tek eliyle genç kadının bacağını okşarken gülümser

“vardı ama o zamanlar onlar büyüklerden korkar pek bizimle oynamazlardı..”

“zengin çocuklar sizi..”

draco gülerek başını pansye çevirirken genç kadın ona eğili ve iki baş aşağı öpüşürken pansy ayrılır

“biz de yüzelim gölde..”

“şimdi mi?”

pansy omzunu silker

“olur..”

draco gülümseyerek bir göle, bir de üzerindeki bakır

“olmaz..”

pansy pehlerken draconun saçlarıyla oynayarak mırıldanır

“şehirde anlaşılıyordu ama çok sıkıcı bir adam olmuştun sen malfloy..”

draco heylerken doğrulurken pansy kaşını kaldırır

“değil misin yoksa?”

draco şimdi burada çok eğlenceleri bir şey yapabileceklerini söylerken pansy gülerek genç adamın üzerine gelmesiyle arkaya düşer ve ikisi örtünün üzerinde öpüşürken gölün yanındaki yoldan tozu dumana katan kırmızı bir kamyonet geçiyordu...

bir kaç saat sonra pansy ve draco göle konuşa evden içeri girerken draco sepeti ve örtüyü kapının yanına bırakır, pansy çok sıcak olduğunu söyleyerek bluzünü havalandırırken draco hava değil başka şeylerin sıcak olduğunu söyleyerek pansyden şaka dolu bir tokat alırken ikisi öpüşür ve o sırada mutfaktan içeri edna ve hermione girerken edna ikisi görünce şakır

“ah gelmişsiniz!”

pansy ve draco anında ayrılarak o tarafa dönerken edna ve yanında elindeki çeşit çeşit sebze dolu büyük bir sepeti taşıyan hermione'yi gördüklerinde pansy gülümser

“çok güzeldi edna teşekkür ederiz.. hermione, merhaba..”

hermione kibarca gülümseyerek merhaba der ve

“dünden sonra, iyi görünüyorsun..”

pansy çok iyi olduğunu söyler ve

“dün garip bir şey yaptırısam-“
“ah hayır, sadece keyifliydin..”
pansy güzel derken gülümser, hermione de gülümserken bir an dracoya bakar
“draco.. sen nasılısın?”
genç adam iyi olduğunu söylerken hermione sevindim der ve ednaya döner
“çok sağol edna, bir gün annemi de getireceđim, ara sıra seni soruyor..”
edna hüzünle gülümserken hermionenin kolunu okşuyordur
“getir tabii, hatta bir gün beraber gidelim kadıncağız çıkmasın o kadar yolu..”
hermione o da olur derken elindeki sepeti tekrar dengeler, ağır sepetten meyveler ve sebzeler dökülecekmiş gibi duruyorken draconun sesi duyulur
“yardım ister misin?”
hermione gerek yok diyecekken edna atılır
“ah tabii tabii, al bakayım draco şu sepeti.. tommie’yi aradık ama yine gitti bir yerlerde oyuna daldı utanmaz ben bilmiyor muyum..ver herm sepeti..”
hermione emin olamadan sepeti dracoya uzatırken genç adam tek eliyle alır ve kapıya dönerek dışarı çıkarken hermione tekrar çok teşekkür eder ve pansye de hoşçakal diyerek dışarı çıkarken edna gelinlerine bakar
“sen de al sepeti gel mutfağa pansy, soğuk bir şeyler içelim..”
pansy tamam diyerek kapının yanından sepeti kapıldığı gibi ednanın yanına gider ve ikisi bu sıcakların adamı nasıl yordüğünü tartışarak mutfağa giderler..

draco sepeti kamyonetin arkasına koymuş, kapağı kapatırken hermione onun yanına gelmiştir
“sağol..”
draco saçlarını geri atarak önemli olmadığını söylerken hermione başını sallar ve kapıya giderek açarken draco konuşur
“hala pansiyonu işletiyor musunuz?”
hermione başını sallar
“ne o, çiftliği bırakıp pansiyonda mı kalacaksınız?”
draco gülümserken hermione yutkunarak kamyonete döner
“hoşçakal malfoy..”
genç kadın arabaya atlayıp kapıyı kapatır ve biraz sonra sesli motor çalışırken draco sessizce kamyonetin toprak yola çıkıp uzaklaşmasını izler..

Soundtrack - Rascal Flatts - These Days

pansy ve edna mutfakta masada karşılıklı oturmuş, pencereden esen hafif rüzgar azıcık ortalığı serinletirken pansy buz gibi limonata dolu bardağına bakarak sorar
“hermione’nin annesinin nesi var edna?”
edna üzüntüyle pansye bakar
“ah kızım, herm’in annesi kızın küçüklüğünden beri hasta.. bir gün bir trafik kazası geçirdiler, o zamandan beri zavallı kadının aklı gidip geliyor. Babaları öldüğünden beri daha da kötüleşti, arada kalkıp adamı soruyormuş, herm de yavrum ne desin, yok deyince annesi de ortalığı birbirine katıyormuş çocuklar gibi.. çok zor çok..”
pansy üzüntüyle dudağını ısırırken sorar
“babasına ne olmuş?”
edna limonatasından bir yudum alır
“10 sene önce ambarlarının birinde bir yangın çıktı, orada vefat etti, rahat uyusun çok iyi bir adamdı.. Çok büyük olmasa da bir kaç tarlaları vardı, babaları ölünce hermione şehirden geri döndü, neleri var neleri yoksa sattı..”
“niye?”
“hermione çok akıllı kızdır, biliyordu bu küçücük kasabada o tarlalara göz diken bir sürü adam var, biliyor hiç biri peşini bırakmayacak o da, o sene şehirden buraya gelen bir fabrika sahibi vardı, hepsini ona sattı. çok da iyi para aldı güzel kızım aferin ama hazıra dağlar dayanmaz bilirsin..ellerinde şimdi bir evlerinin üstünde işlettikleri pansiyon kaldı ama ondan da pek kazanamıyorlar, herm de yavrum iki işte daha çalışıyor.. bir geceleri kasabanın bir birahanesi var, işte insanlar gidiyor eğleniyor falan, bir orada, bir de arada sırada bay Snape’e hesap kitapta yardım ediyor.. ben de böyle her Pazar onlara koca bir sepet sebze meyve veriyorum yavrum nasıl üzülüyor aslında ama çok güçlü hiç eğilmedi döndüğünden beri..”
pansy limonatayı falan unutmuş sormaya devam ediyordur
“şehirden döndüğünden beri mi?”

edna başını sallar

“17sinde bir okulu kazanmıştı, çok da güzel bir okuldu ama bak ismini unuttum şimdi.. ona gitmişti ama babası ölünce tahsilini de yarım bıraktı gelmek zorunda kaldı ama bilsen nasıl parlak, nasıl zeki bir kızdı..dilerdim ki o da draco gibi güzel okullara gitsin, şehirlerde yaşasın.. ama kader işte kızım, insan ne olacağını bilemiyor..”

pansy üzüntüyle başını sallarken edna limontayı göstererek içmesini söylüyor ve o sırada ikisinin sohbetine kapının dışından katılan draco sessizce başını duvara yaslıyordu..

pansy odasında üzerini değiştirirken draco içeri girer

“ben biraz kasabaya ineceğim hayatım sen yalnız kalabilir misin?”

pansy dolaptan bir başka şort çekerken gözlerini devirir

“kocaman kız oldum artık..”

genç kadın bir de atlet çekip üzerine geçirir ve saçlarını çıkarırken kapıdaki dracoya yaklaşır ve bir öpücük alırken genç adamın tişörtünde olmayan tozları siler

“sen keyfine bak, arkadaşlarınla hasret gider.. ben biraz yürüyüşe çıkmak istiyordum zaten, müziğimi de takacağım kulağıma..”

draco gülümserken pansynin güzel yüzünü izler bir an, sonra eğilerek genç kadını sevgiyle öper ve ayrılırken pansy onun saçlarını düzelterek dışarı iter ve kendisi de yataktan mp3 çalarını alıp odadan çıkar..

draco kasabaya inerken jipin gereksiz olduğunu düşünmüş ve bugün piknikte kullandıkları arabayı almış, şimdi grangerların pansiyonunun önüne park ediyordu. arabadan inip ahşap kapıyı iter ve içeri girerken burası normalde üç katlı bir evdir ve ilk katta hermione ve annesi yaşıyorken üst kattaki odalar müşteriler içindir..

draco solda, merdivenin hemen yanındaki yüksek standa ilerleyip kimsenin olmadığını görünce standa bakar ve sağ uçta bir zil gördüğünde bir iki kere zile vurur, içerden hermionenin hemen geldiğini söyleyen sesi duyulduğunda draco şöyle bir etrafına bakar, o sırada hermione ıslak olduğu anlaşılan ellerini pantolonuna silerek koridordan çıkar ve dracoyu gördüğünde bir an duraklar, sonra standa yaklaşır

“gerçekten pansiyonda mı kalacaksınız?”

draco hayır der ve

“konuşmaya geldim..”

hermione kaşlarını çatar

“ne konuşacağız?”

“her şeyi?”

genç kadın bir an daha dracoya bakar sonra iç çekerek alnını kaşır

“malfoy bak-“

“sadece konuşacağız granger, neden bu kadar zor-“

“11 sene sonra *sen* bu standın arkasında olsan ve *ben* senin karşına geçip konuşalım desem sen de aynı şeyi yapardın, o yüzden *hayır anlamıyorum nedir bu kadar zor olan* hikayeleriyle bana gelme malfoy..”

draco cevap vermezken içerden hermionenin annesi onu çağırıyor ve televizyon kumandasının nerede olduğunu soruyordu, hermione koltuğun yanındaki sehpaye bakmasını söyler, zavallı kadın oradada göremediğini seslenirken hermione iç çekerek hızla içeri gider, biraz sonra annesinin teşekkürü duyulup kimin geldiğini sorarken hermione hiç kimse diyerek tekrar draconun yanına döner ve elleri belinde konuşur

“evet, konuşalım bakalım..”

“burada mı?”

hermione etrafına bakar

“buranın nesi var?”

draco bir şey söylemezken hermione arkayı gösterir

“annemi şimdi yalnız bırakamam, zaten günün bu saatinde de senden başka kimse gelmez.. şöyle geç..”

draco hermionenin gösterdiği kırmızı, hafif aşınmış koltuklara bakar ve o tarafa giderken hermione de standın solundaki kapıdan çıkıp draconun yanına gider ve genç adamın yanındaki koltuğa oturarak ona bakar

“ne konuşalım?”

draco ona bakarken hermione bekliyordu..

“tarlaları, arsaları.. her şeyi satmışsın..”

hermione başını sallar

“sen nereden biliyorsun?”

“edna bugün pansye anlatırken duydum..”

“edna pansye beni mi anlatıyor?”

draco belli belirsiz güler

“pansy soruyordu..”

hermione alayla o *zaman tamam* derken draco gözlerini devirir, genç kadın arkasına yaslanırken draco onun uzun saçlarına, hala değişmemiş gözlerine ama yorgun bakışlarına bakarken iç çekerek oturduğu yerde öne gelir

“aslında konuşacak bir şey yok-”

“evet, yok-“

“neden kızılıyorsun-“

“kızımıyorum malfoy..”

draco hermionenin gözlerinin içine bakıyordu

“dudakların kızımıyorum diyor ama ben görebiliyorum.. sen de mi buraya gelmemin saçmalık olduğunu düşünüyorsun?”

hermione başını koltuğa yaslamış, sorar

“başka kim düşünüyor?”

“potter..”

hermione gülümserken draco tekrar sorar

“sen de mi öyle düşünüyorsun?”

“evet.. aynen öyle düşünüyorum malfoy.. ne yapıyorsun burada?”

draco dikleşerek önüne bakar

“evlenmek üzereyim ve nişanım ailemle tanışmak istedi..”

“nişanlın 11 senedir ailen dediğin insanları bir kez bile arayıp sormadığını biliyor mu peki?”

draco başını sallar

“zaten o yüzden istedi..”

“akıllı kadınmış..”

draco hermioneeye döner

“öyledir, senin gibi..”

hermione başını koltuktan kaldırır

“böyle yapacaksan konuşma..”

draco kaşlarını çatar

“ne yapacaksam?”

hermione eliyle boşluğu gösterir

“bunu.. *senin gibiler* ya da güzel gülümsemeler falan.. ben senin uzun zamandır görmediğin bir arkadaşın değilim malfoy, *ah seni görmek ne kadar güzel* diye boynuna da atlamayacağım.. o yüzden bir şeylerin olmasına çalışma..”

draco sinirle güler

“neden herkes bir şeylerin olmasına çalıştığımı düşünüyor, aklımı kaçıracam! daha buraya geleli ik gün bile olmadı ama herkes defolup gitmemi söylüyor-“

“bir tek harry, şimdi de ben-“

“siz herkessiniz!”

hermione susarken draco derin bir nefes alarak sesinin tonunu ayarlar

“bir şeylerin olmasına çalışmıyorum.. sadece 11 sene sonra hala bu kadar nefret-“

“sakın. sakın malfoy.. sakın oraya girme..”

“neden granger? o yüzden burada diken üzerinde oturmuyor muyuz?”

hermione başını iki yana sallayarak kalkar

“11 sene sonra buraya gelip konuşamaman gerek tek konu o malfoy, o yüzden boşver.. bırak her şey nasılsa öyle kalsın-“

draco da ayağa kalkarken hermione onu izliyordur, genç adam ona doğru bir adım atar

“ben konuşsam da hepimiz hatırlıyorsunuz zaten.. bu kasabada kimse hiçbir şeyi unutmaz, değil mi?”

hermione dracoya bakarken iç çeker...

Soundtrack - Dishwalla - Candleburn

“bak malfoy-draco.. her neyse..”

draco sessizce hermione'yi dinlerken genç kadın ayakta, konuşuyordur

“11 sene senin bakış açını çok değiştirmiş olabilir, anlıyorum, çünkü bazen ben de düşünüyorum.. acaba diyorum, başka bir yerde olsaydık bu iş bu kadar herkesin hayatını değiştirir miydi diye

düşünüyorum.. sonra bir bakıyorum başka bir yerde değiliz, buradayız, bu küçük ve evet, geri kafalı kasabadayız ve kimse hiçbir şeyi unutmuyor...”

“..unuttuysan hatırlatmak için söylüyorum bunları, seni tekrar tekrar suçlamak için değil.. Sen her zaman bu kasabadan, bu kasabadaki insanlardan büyük bir adam oldun. Biraz da babanın sayesinde oldu, lucius’un.. sen dışarı çıktın, sen bu kasabanın dışındakileri de gördün malfoy ve sen kabul etmesen de buradaki insanları hiç anlayamadın, o yüzden de o gün Ginny’le beraber olup, kasabanın en dindar ailesinin kızının bekaretini zil zurna sarhoşken aldığında da yaptığın hatanın büyüklüğünü anlayamadın...”

draco donarken hermione etkilenmemiş gibi görünüyordur, devam eder..

“Ginny akıllı bir karış havada bir kızdı, sen de, ben de biliyorduk ama bu yaptığının o zamanlar hiç ama hiçbir savunması yoktu malfoy. Harry ginny’den hoşlanıyordu, belki beraber değillerdi ama sadece uzaktan izliyor bile olsa ginny sınır dışıydı ve harry senin *kardeşin* malfoy, ne dersen de.. doğru düzgün konuşmayı bildiğinden beri o adam senin etrafında.. ne düşünüyordun bilmiyorum, belki baban o sene öldüğü için dünyadan intikam falan alıyordun.. gerçekten bilmiyorum, ama harry’i düşünmesen bile *ben* vardım..”

hermionenin sesi bir anda çatallaşırken draco yutkunur, genç kadın o anda kendini toparlayarak devam eder..

“..o olaydan bir ay sonra sen kalkıp okula, şehre gittin ama sen gittikten sonra burası cehennem gibiydi.. tam anlamıyla bir cehennem.. biz 10 yaşındayken ednanın mutfağından yumurta çalan çocuğu hatırlıyor musun?..”

hermione dracoya bakarken genç kadın başını sallar

“..işte o çocuğun arkasından bile haftalarca konuşulduğunu hatırlarsın... senin yaptıklarından sonra weasleyler kasabayı terketmek zorunda kaldılar. ginny’e fahişe diyenler bile oldu.. iki sene sonra da wesleylerden aldığımız son haber ginny’nin sonunda şehire gittiği ve aşırı dozdan öldüğüydü..”

draconun gözleri büyürken hermione sinirle güler

“...şaka gibi değil mi? kalkıp kızın koluna şırıngayı sokan sen değilsin.. o tamamen başka bir hikaye ama buradakilere bunu nasıl anlatacaksın? bu insanlar o kadar masumken bir anda nasıl canavarlara dönüşebiliyorlar bilirsin..weasleylere kusulan nefretten sonra sıra sizin eve geldi.. harry’nin zaten senin suratını dağıtmasından sonra ne kadar öfkeli bir adam olduğunu tahmin edersin. sen gittikten sonra bir de arkada kalıp snape’lerin nasıl ahlaksız olduğunu dinleyip durdu.. bu yüzden kaç adam dövdü bilmiyorum ama şunu bil draco, asla arkandan *o benim kardeşim bile değildi, ne dersiniz deyin!* demedi.. her zaman ailesini savundu.. senin için değildi belki ama severus için, sonra söylenenleri her duyduğunda ağlayan edna için savundu.. neyseki snape’ler kasabanın sayılı köklü ailelerinden biriydi de şimdi herkes çenesini kapatıp işine döndü..”

draco 11 senenin korkunç bir özetini almış, ama asıl duymak istediği şeyi duymamışken ikisi de hala ayaktadır, hala birbirlerine bakıyorlardır, sonunda hermione konuşur

“beni sorarsan ben bir şey yapmadım çünkü diğerlerine göre ben şanslıydım..kaç kişi bana gelip *sana dokunmadığı için şanslısın* diye kulağıma fısıldadı tahmin edemezsin, ama hiçbirine kalkıp *yanılıyorsunuz, ben o bana dokunmadığı için her gece kendimi yiyip bitiriyorum* diyemedim tabii..”

genç kadının gözleri dolarken aldırımıyordu..

“..kendimden bile çok sevdiğim çocuk, çocuktuk çünkü, kalbimiz de, biz de çocuktuk, sevdiğim o çocuk kalkıp bana daha dokunmamışken gidip kocaman bir yanlış yapmıştı. bütün planlarımızı, bütün göl kenarındaki piknikleri, bütün karnavalları, her şeyi bir kenara atıp bir gece, sadece bir kere sarhoş olup hiç yapmayacağı bir aptallık yapmıştı..”

yaşlar hermionenin yanaklarından akarken draco uzanıp silmek istiyordur ama yapamazdır.. hermione devam eder..

“bazen senin için mi kendim için mi ağladığımı unuttuğum günler oluyordu, ama sonra aştım draco. seneler geçti, belki kimse hiçbir şeyi unutmadı ama ben anladım ve aştım.. senin gittiğin sene ben de cornell’e gittiğimde çok daha iyi anladım her şeyi..bu kasaba dışında hayatlar da vardı, bir sene

bile olsa görüşlerim değişmişti.. evet, yaptığın hala yanıştı ama her gün başkalarından senin ne kadar ahlaksız, benim ne kadar şanslı olduğumu duyup ağlamaktansa aşım.. babamın ölümü de bunu bir yerlerde geri itti belki ve ben böyle bir şeye nasıl minnettar olabilirim bilmiyorum, söyleyince bile kendimden öğreniyorum ama babamın ölmesiyle ben kendi hayatımı yaşadım, kendi acılarımı yaşadım, büyüdüm, anladım ve aşım. bitti..”

hermione burnunu çekerken elinin tersiyle gözlerini de siler, sonra tekrar dracoya bakar

“11 sene işte burada böyle geçti.. harry sana ne kadar kocaman bir saçmalık olduğunu söylediğinde suratına yumruk atmak yerine bunları hatırlarsın..”

draco bir şey söyleyecekken içerden bir şeyin kırılma sesi gelir ve hermione dehşetle arkasını dönüp içeri koşarken annesine sesleniyor, dracoysa ne yapacağını bilemiyor, öylece odanın ortasında dikiliyor ve aslında ne yaptığını düşünüyordur..

Soundtrack - Rascal Flatts - Fast Cars and Freedom

harry ahırlardan eve dönerken pansynin merdivenleri koşarak indiğini görür, genç kadının kulağında beyaz kulaklıklar vardır, saatine bakarak göle doğru koşmaya başlarken harry kaşını kaldırarak acaba oraya indikten sonra nasıl geri çıkacağını düşünüp düşünmediğini merak ediyordur. Pansy at kuyruğunu daha da sıkılaştırarak koşmaya devam ederken harry onu izleyerek evin kapısına gelmiştir, içerden tommie çıkar ve harry koşarak uzaklaşacak delikanlının kolunu son anda tutarak kendine çevirirken sorar

“edna ne yapıyor?”

“akşam yemeğini hazırlıyor..”

harry başını sallar

“söyle o zaman akşam yemeğine kadar evde olurum, merak etmesin, rüzgarı koşturuyor dersin..”

tommie başını sallayarak tekrar eve girerken harry *tekrar* ahırlara döner..

pansy kulağındaki şarkıyla bir bu kadar daha koşabileceğini düşünürken göl çok yakınındadır, genç kadın gülümseyerek koşmaya devam ederken bir an sonra yanında koşan bir at belirlediğinde pansy bir feryat atarak ayağı takılır ve düşerken harry rüzgarı durdurarak attan aşağı zıplar ve pansye koşarken genç kadın kulaklıklarını fırlatarak harrye bakıyordur

“sen delisin biraz galiba?!”

harry sırttırırken yerdeki pansye elini uzatır, pansy kızgın, genç adamın elini sertçe tutarak kendini kaldırır ve bacalarına, dirseklerine bir şey olmuş mu bakarken harry onu izliyordur, konuşur

“bir daha nasıl eve döneceğini düşündün mü?”

pansy yaralanmadığını anlamış, önündeki adama döner

“koşarak? belli olmuyor mu?”

“o kadar çok koşamazsın..”

pansy gözlerini devirir

“amaç o kadar çok koşmak zaten..”

harry omzunu silerken pansy yan gözle rüzgara bakar

“yine gelmiş rüzgar..”

harry dönüp sakince duran ata bakar, sonra pansye döner

“biz de koşmaya çıktık..”

pansy hahlarken harry ona bakıyordur, gülümser, pansy o anda dün geceyi hatırlarken ifadesi değişir

“bu arada, dün gece için özür dilerim.. normalde o kadar sarhoş olmazdım, ne oldu bilmiyorum-“

“normalden fazla içmişsin demek ki..”

pansy buna bir şey diyemezken harry güler

“önemli değil.. üzerime falan kusulmadığı sürece katlanabilirim..”

pansy yüzünü buruştururken harry sırttır, hemen sonra pansynin kulaklıklarını işaret eder

“ne dinliyorsun?”

pansy beline taktığı aleti çıkarıp şarkının ismini gösterirken harry kaşlarını kaldırır

“sen bunları da dinler miydin?”

pansy gülümser ve aleti tekrar beline takarken cevaplar

“ben her şeyi dinlerim ve şu duruma en uygun bu olur diye düşündüm..”

“çayır, çimen, dağ, taş..”

pansy başını sallar

“kuş, çiçek, böcek..”

harry evet bir de onlar var derken pansy gülerek başını sallar ve arkalarındaki göle bakar
“rüzgar da, ben de biraz dinlenelim..”
harry ben ne oluyorum derken pansy gözlerini devirerek rüzgara ilerler ve ata nasıl olduğunu sorarken asıl harry gözlerini deviriyordur
“dün araba sandın, şimdi de insan sanıyorsun..o bir at..”
pansy harrye aldırmadan rüzgarın yelelerini okşamaya devam ederken at keyifle bir ses çıkarır,
pansy gülerken harrye döner ve *bak nasıl cevap veriyor* bakışı atar, genç adam gülerek başını iki yana sallarken rüzgarın dizginlerini tutar ve üçü gölün kenarında dinlenmek için yürürler...

göl kenarına gittiklerinde pansy harrynin yanında, çınarın altına oturmuş, ikisi de rüzgarın su içip dinlenmesini izliyordur. pansy gözlerini kısarak ata bakarken konuşur
“bir daha binmek istiyorum..”
harry bir an ne diyor bu kadın derken sonra anlar
“bu sefer de ağlarsan ne yapacağız?”
pansy omzunu silker
“üzerine kusmadığım sürece problem değil..”
harry doğru derken pansy gülerek ayaklanır, harry de arkasından kalkar..

harry rüzgarı tutuyor, bir elini de pansye uzatmışken pansy harrynin elini tutarak ata bakar
“üzerinden atmaz, deği mi?”
“atmaz, bin..”
pansy peki diyerek bu sefer doğru ayak sırasıyla ayağını atar ve rüzgarın üzerine otururken bir an nefesi kesilir, harry genç kadının durakladığını görünce ona bakar
“korktuysan in..”
pansy başını iki yana sallayarak hayır der ve
“korkmadım, ver dizginleri..”
genç kadın elini uzatırken harry gülerek geri çekilir
“ilk günden dizgin falan yok.. sen düzgün otur yeter..”
“ne? sen de mi koşacaksın atın yanında-“
“koşmayacağız, koşarsak ölürsün..”
“hiçbir şey olmaz!”
harry onu dinlemede rüzgarı dizginlerinden çeker ve atı yürütmeye başlarken pansy bir an dengesini kaybeder gibi olur ama hemen eğerin önüne tutunup dengesini sağlar ve dikleşirken harry arkasını dönerek sırttır
“görmedim sanma..”
“neyi görmedin, olmadı bir şey.. devam et yürütmeye..”
harry emredersiniz diyerek rüzgarı gölün etrafında yürütmeye devam ederken pansy yaylana yaylana ata biniyordur-
“dik dur..”
pansy hemen dikleşirken harry rüzgarın yanında yürümeye devam ediyordur..

“hızlanalım lütfen..”
harry gözlerini devirerek rüzgarı biraz daha çeker ve at tırıs giderken pansy keyifli görünüyordur, tabii keyifli olacaktır, kendine özel seyisiyle at biniyordur hanım efendi-“
“hey..”
harry bir an yerinde durur, rüzgar da şaşırmış bir iki adım atlayarak dururken pansy yine eğeri sıkı tutuyordur, sorar
“ne oldu?”
“neden ben seni gezdiriyorum?”
pansy kaşlarını çatar
“bilmem..”
harry güzel diyerek atın üstündeki kadına bakar
“in o zaman o attan..”
“ama ben-“
“in.. yorulduğum senin zevkin için..”
pansy bu ne kabalık diye içinden geçirirken attan inmeye çalışıyordu, açıkça başaramıyordu ama diğer taraftan bir yardım gelmezken genç kadın harrye döner
“son kez yardım et bari, başka bir şey istemem söz..”
harry lütfederek tek koluyla genç kadını kavrar ve aşağı indirirken pansy yarım ağızla bir sağol der ve üzerini silkelerken harry ata atlar
“akşam yemeğe yetiştireceksen şimdi koşmaya başlasan iyi olur..”

pansy bir an atın üzerindeki harryye bakarken genç adam rüzgarın dizginlerini salladığı gibi at eve doğru dönerek dört nala koşmaya başlar ve arkasında ağız şaşkınlıktan artık hafifçe aralanmış bir pansy bırakır..

pansy koca yolu koşarak çıkmış, kimseye itiraf etmese de deliler gibi yorulmuşken uzun bir duş almış ve yarın her yanının ağrıyacağını bilincinde akşam yemeği için bahçeye çıkıyordu..

Yine ışıklar yanmış, beyaz örtünün üzeri çeşit çeşit yemeklerle doluyken tek terslik masada sadece 3 tane tabak olmasıdır, pansy kaşlarını çatarken edna arkasından büyük bir kase patates püresiyle gelir

“gel pansy, gel.. bu akşam bay snape, sen ve ben olacağız.. draco biraz geç kalacağını söyledi, sana da mesaj atmış..”

pansy banyodayken gelen telefon sesini hatırlarken başını sallar, edna durumları anlatmaya devam ediyordu

“..harry’de dışarı çıktı arkadaşlarıyla..”

pansy anladığını söyleyerek başını sallarken snape evden çıkarak bahçeye geliyordu, oğullarının nerede olduğunu sorar ve edna bir de onu güncellerken snape pansy gülümseyerek masa başına oturur ve edna da keyifle servise başlarken snape pansynin bugün koşuya çıktığını öğrenmiş, nasıl olduğunu soruyordu..

evde akşam yemeği devam ederken harry gerçekten dışarı çıkmıştır, ama arkadaşlarıyla değildir. kasabadaki tek bara girip etrafına şöyle bir bakınır ve başını gideceği yere çevirecekken kaşlarını çatar ve sağına dönüp en uçtaki bir masada draconun oturduğunu görünce duraklar, sonra o tarafa giderken barın arkasında bardakları kurulayan hermione harryyi görmüş ama sesini çıkarmadan genç adamın dracoya ilerlemesini izler..

Soundtrack - Keith Urban - Nobody Drinks Alone

harry draconun masasının başına gelmiş, öylece dikilirken draco bardağındaki viskiyi dikip yanına döner ve harryyi görünce bir şey söylemeden tekrar bardağına bakarken, harry sorar

“neden yemeğe gitmedin?”

“her akşam yemeğe gitmek zorunda değilim, değil mi?”

harry kaşlarını çatarak şişenin dibini bulduğu belli adama bakar

“dertlenip içmek için biraz geç kalmadın mı-“

harrynin lafı draconun bardağı masaya vurup ayağa fırlamasıyla kesilir ama draco ne bir şey söyler, ne de yapar ve sadece harryden sıyrılıp dışarı çıkarken harry arkasından bakar, sonra bara dönüp hermioneyle göz göze gelirken genç kadın da onun bakmasını bekliyor, eliyle direksiyonu döndürüyormuş gibi yapar ve harry bunu görünce kapıya dönüp draconun arkasından çıkarken hermione iç çekerek içki isteyen bir çifte birer şişe bira açıp verir..

“o halde araba kullanamazsın, çekil..”

harry dracoyu kapıdan çekerken sarışın adam kolunu hızla sallar ve eli harrynin suratına çarparken harry çenesini tutuyor, ona bakar, draco bir şey söylemezken harry dişlerini sıkarak genç adamın suratına bir tane çakar ve anahtarları elinden alıp sokağın karşısında duran taksiye bir ıslık çalar, eski model kırık dökük araba dönerek önlerinde dururken harry kapıyı açar ve burnunu tutan dracoyu kolundan tutup içeri atar, kapıyı kapatıp taksiciye snape çiftliğine gitmesini söyler ve parasını da verirken draco hala burnunu tutarak başını arkaya yaslar, taksi hareket edip uzaklaşırken harry elindeki anahtarları sıkıyordu...

harry tekrar bardan içeri girerken hermione ona bakıyordu, genç adam bara oturup draconun anahtarlarını önüne koyar, hermione iç çekerek ona bir bira açıp verirken ellerini bara dayayarak harryye bakar

“bugün pansiyona geldi..”

harrynin elindeki bira şişesi yarı yolda dururken hermione başını sallar

“ben de ner var ne yoksa anlattım-“

“ne yaptın-“

“anlattım harry.. bizim ne yaşadığımızı bilmeye ihtiyacı vardı..”

harry biradan büyük bir yudum alıp konuşur

“onun hiçbir şeye ihtiyacı yok.. bildi de ne oldu, al işte şimdi zil zurna sarhoş oldu, yarın da hiçbir şey hatırlamaz..”

“malfoyu hiç sarhoş görmedik, bilemeyiz..”

harry hermione'e bakarken ikisi de hayatları boyunca draconun sadece bir kere sarhoş olduğunu biliyor, o gün de yanında olmadıklarını hatırlayarak sessiz kalırlar...

taksi çiftlik evinin önünde durduğunda draco kapıyı açar ve sendeleyerek dışarı çıkarken kapıyı arkasından kapatır, taksi derhal uzaklaşırken draco ellerini saçlarından geçirerek yavaş yavaş merdivenleri tırmanır, cebinden ednanın ilk geldikleri gün verdiği anahtarı çıkarır ve kilidi açmaya çalışırken arka bahçe tarafından pansy geliyordu, genç adamı görünce merdivenleri çıkarak yanına gider

“draco, iyi misin?”

genç adam pansy'e bakmadan anahtarı kilide sokmaya çalışıyordu, başaramayacağını anlayınca anahtarlığı bir köşeye fırlatır ve bir şeyler söylenirken pansy kaşlarını çatarak genç adamın yüzünü kendine çevirir ve usulca ne olduğunu sorar, işte bu draco için yeterli olurken genç adam başını pansynin boynuna eğerek sessizce ağlamaya başlar..

“draco... hayatım bana bak, hadi..”

pansy genç adamı dikleştirerek gözlerinin içine bakmaya çalışırken draco ısrarla onun gözlerine bakmıyordu, pansy genç adamı kapıya dayayıp başını kaldırırken gri gözler yaşlarla parlıyordu, pansy dracoyu daha önce hiç böyle görmemişti, endişeyle sorar

“birine bir şey mi oldu draco, n'olur konuş..”

genç adam derin bir nefes alarak burnunu çeker ve ağzını açarken hiç ses çıkmaz ama pansy onun nefesindeki ağır alkol kokusundan şimdi emin olmuş, iç çekerek zaten kilitli olmayan kapıyı açar ve içeri girerken draco nişanlısından destek alarak karanlık eve giriyordu...

pansy dracoyu zorlukla yukarı çıkarmış, genç adam yatakta öylesine uzanıyorken pansy elinde bir bardak suyla içeri girer

“başını kaldır hayatım..”

draco yavaşça doğrulurken pansy bardağı genç adama uzatır, draco sessizce suyunu içerken pansy onu izliyordu, draco bardakla işi bittiğinde baş ucundaki komodine bırakır ve pansy'e dönerken genç kadın uzanarak onun elini tutar

“ne olduysa lütfen anlat draco..”

genç adam derin bir nefes alarak pansynin yeşil gözlerine bakar ve başını yatağın başına dayarken mırıldanır

“nereden başlasam bilemiyorum..”

“başından?”

draco hafifçe gülümserken pansy nişanlısının elini sıkar ve devam etmesini söylerken draco tavana bakıyordu, başlar..

Soundtrack - Tonic - Let Me Go

“hermione benim arkadaşım değil pansy-“

“biliyorum-“

“hayır bilmiyorsun..”

pansy susarken draco bu sefer lafı kesilmeden, bir kerede her şeyi anlatmayı umarak devam eder..

“hermione benim sevgilimdi..en azından ben 17 yaşında başka bir kızı becermeden önce öyleydi..”

pansy kelime seçimlerini pek beğenmezken yine de burada kalması gerekiyordu, sabırla bekler..

“ ben 17 yaşındayken, bu kasabada yaşayan 17 yaşındaki bir delikanlının yapmaması gereken çok büyük bir hata yaptım.. üniversiteye kabul edildiğim günün akşamıydı, kocaman bir grup bir arkadaşın evinde kutlamak için toplanmıştık.. bir arkadaş da değildi aslında, çocuğun adını bile hatırlamıyorum.. 11 sene önceydi...”

pansy sessizce dinlerken draco tavanı izlemeye devam ederek konuşuyordu..

“Ginny’le yattım.. bakireydi, meraklıydı, ben de sarhoştum.. hayatımda ilk defa, belki de son defa o kadar sarhoştum.. gözüm hiçbir şeyi görmüyordu, orada ginny değil bir başkası da olsa aynı şeyi yapardım ama ginnyyle yaptım.. sevgilim o akşam hasta annesine bakması gerektiği için benim yanımda değildi, ben de gidip sarhoş oldum ve ginnyyle yattım..”

pansynin draconun elindeki tutuşu uyuşuk bir hal almış, gözleri sabit, karşısındaki adamı izliyorken draco sanki bir hayali anlatıyormuş gibi devam ediyordu..

“..ailesi kasabanın en tutucu ailesiydi, kızları da o yüzden bu kadar meraklıydı sanırım.. harry ginnyyi seviyordu.. bana söylemiş miydi hatırlamıyorum ama ertesi gün neredeyse burnumu kırdığında anladım sanırım.. bilmiyorum..harry kafamı da kırsa, beynimi de dağıtsa asıl suratıma çarpan tokat neydi biliyor musun?..”

pansy refleks olarak başını iki yana sallarken draco zaten onu görmüyordur, anlatır..

“hermione.. ertesi gün kahrolası kasabada benim namuslu weasley kızını becerdiğimi her tanrının cezası adam öğrenmişti, tabii hermione de.. o gün bana öyle bir baktı ki... hermione çok güzel bakardı..”

pansy elini yavaşça geri çekerken draco farketmemiştir bile..

“her şeyi bakışlarla yapardı.. kızsız da, sevinse de bakışlarından hemen anlardın ama o gün bana öyle bir baktı ki ben o bakışı bugüne kadar anlamamıştım.. bugün de anladığımdan emin değilim gerçi.. ama acımayla nefret karışımı bir şey demek istiyorum, diyemiyorum çünkü bilmiyorum.. hermionenin benden nasıl nefret edeceğini bilmiyorum, belki de biliyorum ama kabul etmiyorum..”

pansynin gözleri dolmuşken kalkıp gitmek istiyordur ama yapamazdır.. draco devam eder..

“okul için evden ayrılmadan önce tam bir ay o belirsizliği yaşadım ben.. bir anda hayatım olarak bildiğim insanlar bana bambaşka bir gözle bakmaya başladılar.. bu lanet olası kasabadan bu yüzden nefret ediyorum işte ben.. zehirli bir yer burası, ölümcül kuralları olan saçma sapan bir kapan..o kapan bir ay boyunca beni kanattı, kanattı, kanattı...harry benden nefret ediyordu, gölde beraber yüzüp, her şeyi beraber yaptığımız çocuk benden nefret ediyordu ve ben ne yapacağımı bilemediğim için ben de nefret ettim..ne de olsa ne kanım, ne de canımdı.. dışarıdan gelmiş salak çocuğun tekiydi, değil mi? ben de nefret ettim.. o bir ayın her günü kavga ettik, her gün yumruklaştık, bağırдық, küfrettik.. severustan en büyük azarları işittik, bazen öyle şeyler yapardık ki edna severusun bizi evlatlıktan reddedeceğini söyleyip başımızda ağlardı..”

pansy ağlamamak için dudaklarını ısırırken draconun gözleri dolmuştur ama genç adam farkında değildir..

“..benim umrumda bile değildi.. lanet olsun, kardeşim benden nefret ediyorsa varsın babam da evlatlıktan reddetsindi.. zaten annemi 15 yaşındayken, gerçek babamı da o senenin başında kaybetmişim, çok da umrumda değildi etrafımda yalancı bir baba olması, nasılsa bir kaç hafta sonradan kurtulacaktım, o yüzden ondan da nefret ettim.. o bana her bağırduğunda ben de ona bağırardım.. bir gün elini kaldırıp suratıma bir tokat atmasını bekledim, 12 sene boyunca bana sesini bile yükseltmemiş adamın şimdi suratıma bir tokat atması o kadar da beklenmeyecek bir şey değildi, ama hiç atmadı.. belki atsa o an kafamda bir şeyler otururdu, ama atmadı..”

draconun gözlerinden yaşlar düşerken pansy elini ağzına kapatmıştır, hala dinliyordur..

“... o atmadıkça ben herkesten uzaklaştım.. son iki haftada artık günleri saymaya başlamıştım, dayanılmazdı.. eskiden harryyle en azından bağırırıldık, o son iki haftada tek bir kelime bile etmiyorduk, yemeklerde aynı masaya oturmuyor, koridorlarda bile karşılaşınca başımızı başka yere çeviriyorduk..zaten evden de çıkmıyordum, o hatayı bir kere yaptığımda kafama kocaman bir taş yiyip yedi dikiş attırılmıştım, o yüzden bir daha dışarı çıkmadım.. okula gideceğim gün gelecekti ve ben bavullarımı toplayıp severusun adamlarından biriyle bir arabaya binecek, bu kahrolası kasaban çekip gidecek, bir daha da asla, asla dönmeyecektim..”

draco bakışlarını pansye çevirirken yaşlar akmaya devam ediyordur, genç adamın sesi titriyordur, pansynin de gözlerinden yaşlar akarken draco yutkunarak devam eder

“..ama sen gelmemizi istedin, geldik..11 koca sene sonra beni kanatan kapana geri döndüm ve bunların hepsini bugün bana hermione hatırlattı.. itiraf etmeliyim oraya bağışlanmayı, yaptıklarımın biraz olsun unutulmuş olmasını dileyerek gitmişim ama hayır, burada kimse hiçbir şeyi unutmuyor..aşılıyor ama unutulmuyor pansy.. hala hary benden ölesiye nefret ediyor, hermione beni aşılıyor ve kim olduğumu bilenler sokakta yürürken bile yan gözlerle beni yargılıyor.. 11 sene, 11 koca sene ve hala 17 yaşında sarhoş bir delikanlının bakire bir kızla yatması yargılanıyor ve ah.. o bakire kıza da ne olmuş biliyor musun? aşırı dozdan ölmüş.. şu anda benim kasaba meydanında asılmam gerekiyor aslında-“

pansy ağlayarak yataktan kalkar ve koşarak dışarı çıkarken draco elini gözlerine kapatarak dişlerini sıkarak ve ağlamaya devam eder...

pansy koşarak evden çıkmış, merdivenleri fırtına gibi inerek sabah koştuğu yoldan yine göle doğru koşarken bir an sonra yere çöker ve karanlıkta, çimlerin üzerinde hıçkırarak ağlarken neye ağladığını bile bilmiyordur ama ağlanacak o kadar çok şey vardır ki genç kadın bir seferde bütün göz yaşlarını dökmek için sarsılarak çimlerin üzerinde oturmaya devam eder..

bir süre sonra bahçeye draconun sabah aldığı jip girerken pansy sırtından vuran farlarla kaşlarını çatar ve arkasını döner, farlar bir süre sonra sönerken pansy arabanın içinden kimin indiğini görebiliyordur, harydir, arabadan inmiş, ona doğru bakıyordu, pansy başını tekrar öne çevirirken ay ışığı göle vuruyor, sıcak bir günün ardından serin bir rüzgar üşütmeden esiyordur, rüzgarın sesine çimlerde yürüyen ayak sesleri eklenirken pansy gözlerini kapatır, şimdi harynin burada olmasının hiç zamanı değildir-

“iyi misin-“

“iyiyim hary lütfen git..”

hary pansynin yanına otururken genç kadın iç çekerek ona döner

“git lafının neresini anlamadın?”

“ağladın mı sen?”

“ağladıysam da sana ne hary? ne yapacaksın? git lütfen!”

hary yine ağlamaya başlamış pansye bakarken kaşlarını çatar, pansy ona bakarak ağlıyorken gitmesini bekliyordur, ama hary gitmiyordur, kahrolası hala oturuyordur, pansy önüne dönerek elleri dizlerinde, ağlamaya devam ederken derin bir nefes alarak konuşur

“ginny için çok üzgünüm..”

harynin gözleri büyürken pansy burnunu çeker

“ben.. bilmiyordum.. bilsem gelmezdik, çok özür dilerim..”

genç kadının sesi tizleşerek azalırken hary ne diyeceğini bilemiyordur, pansy dönerek yine ona bakar, hary bu sever ayağa kalkıp eve doğru uzaklaşırken pansy rahatlar ve ellerini yüzüne kapatarak biraz daha ağlamaya devam ederken ne yapacağını bilmiyordur, her şey o kadar yabancıdır ki, o ev, göl, atlar, insanlar..

pansy sadece gitmek istiyordur, buradan çekip gitmek...

Soundtrack - Matt Wertz - Falling Off the Face of the Earth

pansy tekrar eve girdiğinde önce merdivenlere bakar ama yukarı çıkacak isteği ve gücü bulamazken soluna döner ve kahverengi büyük koltukların birinde oturan haryi gördüğünde duraklar, genç adam da ona döner ve şöyle bir bakarken tekrar önüne döner ve büyük pencerelerden dışarıyı izlerken pansy genç adamın yanına çöker, ikisi sessizce otururken hary sorar

“malfoy mu anlattı?”

pansy usul bir evet mırıldanır, hary başını sallarken konuşur

“ginny benim sevgilim değildi ama yine de yakın sayılırdık.. ara sıra bir yerlere çıkar bir şeyler içer, sohbet ederdik, gülerdik.. bekaretini kimin aldığıнын ya da hangi sarhoşla yattığının zerre kadar önemi olmazdı benim için ama onu yapan adam abim olunca.. bilmiyorum, bir şeyler koptu..”

pansy sesini çıkarmazken hary her şeyi dün gibi hatırlıyordu

“malfoyun o sene babası ölmüştü ve zor zamanlar geçiriyordu, biliyordum.. hermione- hermione’yi biliyor musu-“

hary pansye dönerken genç kadın başını sallar

“biliyorum hary, her şeyi biliyorum..”

hary tekrar önüne dönerken iç çekerek

“hermionenin annesi o sene çok sık gel gitler yaşıyordu o yüzden malfoyla ikisi çok beraber olamıyorlardı... malfoy-draco, draco anlamaya çalışsa da yine de canı sıkılıyordu çünkü bir şey yapamıyordu.. hastalıklar, ölümler.. elinde olmayan şeylerdi ve draco son 3 senede o kadar çok elinde olmayan şey yaşadı ki artık canına tak etmiş olmalı.. ilginç bir gösteriş biçimiydi ama gösterdi.. bu kasabada bu tip şeyler kesinlikle kabul görmez.. hayatlar değişti, insanlar konuştu, aileler bozuldu..”

“dracodan nefret ediyor musun?”

“evet.. ginnyle yattığı için falan değil, ama nefret ediyorum evet. belki de benim kadar acı çekmediği için, hermione kadar, babam ya da edna kadar kırılmadığı için..”

pansy bir şey söylemezken harry devam eder

“ben çocukluğumdan beri bu evden, bu kasabadan hiç çıkmadım.. çıkmak da istemedim, bir sebebim yoktu.. ailem, evim, her şeyim burada.. belki dracodan bu yüzden de nefret ediyordum olabilirim, ailemi böldüğü için..”

pansy harryye bakarken genç adam hala dışarıyı izliyordur, pansy neden bilmiyor ama elini uzatarak harrynin bacağının üzerinde duran elini tutar, harrynin gözleri elinin üzerindeki ele dönerken pansy yutkunarak genç adamı izliyordur, o genç adam biraz sonra yeşil gözlerini ona çevirir ve pansy daha ne olduğunu anlayamadan ona eğilirken pansy korkunç bir şey olduğunu biliyor ama o korkunç şeyi durduramıyorken karanlıkta iki çok yanlış insan, çok yanlış bir öpücüğü paylaşıyordur..

harry pansyi bir an daha öperek geri çekilirken pansy gözlerini açarak karşısındaki adama bakar ve elini çekerken gözlerini kapatarak iç çeker

“çok gereksiz bir şeydi bu..”

harry bildiğini söyleyerek ayağa kalkar, pansy ona bakarak mırıldanır

“dracodan nefret etme harry.. o itildiğinde bir şeyi çok sevse de ona sarılmaz, o da iter.. sizin burada her şeyiniz var, yanlış yapan siz değilsiniz ve hala bir ailesiniz ama draco yalnız..”

harry nişanlısı için bir şans daha isteyen genç kadına bakar

“yalnız değil, sen varsın..”

pansy bir anda duyduğu şeyin doğru olup olmadığına kendi içinde emin olamazken harry genç kadını karanlıkta bırakarak merdivenleri çıkıyordur..

harry odasına girdiğinde kapıyı kapatır saçlarını geri atarak ensesini sıkarken bu saçmalıkların nereden dönüp yine ortaya çıktığını bilmiyordur. birini suçlamak istiyordur ama artık bir isim bulamıyorken elini ağzına götürür ve bir an sonra aşağıda yaptığı gereksiz şeyi düşünürken onu da neden yaptığını bilmiyordur, dracoya nefretinden mi, intikam için mi, yoksa sadece yapmak istediği için mi? son seçenek genç adamı korkuturken sırtını kapıya dayar ve aşağı kayarak yere otururken karanlık odada, yalnız, düşünüyordur...

Soundtrack - Tonic - Waiting for the Light to Change

pansy gece odaya çıkmamış, o yüzden sabah herkesten önce uyanması gerektiğini bilerek salonda çok rahatsız bir uyku geçirmişken en azından üzerindekiyi değiştirmesi gerekiyordu, edna'nın onu gördüğü anda soracağını bildiği için toparlanarak merdivenlere koşar ve hızlı adımlarla çıkarken ikinci kattaki merdivenlerin başında harryle karşılaşır, genç adam da erken uyanıp kendini işlerin ortasına atarak karmaşadan uzak kalmak istiyordur ama malesef o karmaşa şu anda tam karşısında dururken sağa bir adım atar ve karmaşanın önü açılırken genç kadın belli belirsiz bir günaydın mırıldanarak koridorun sonundaki odaya yürür ve harryi arkasında bırakır...

pansy odaya girdiğinde dracoyu dün geceki giysileriyle yatakta yüzüstü dönmüş, uyurken görür, bir an onu izler ve iç çekerek banyoya girip kapıyı kapatırken draco hala uyuyordur..

pansy banyodan çıktığında draco suyun sesiyle çoktan uyanmış, yatağın kenarında oturarak onun çıkmasını beklemiştir, şimdi ikisi birbirine bakarken pansy ıslak saçlarını toplayarak draconun yanına oturur ve genç adamın dizlerinin arasında birleştirdiği ellerini tutar

“bunların olacağını bilerek buraya geldiğini biliyorum ve ben ne kadar her şey iyi olacak desem de bazı şeylerin düzelmeyeceğine inandığını da biliyorum ama aileler düzeler draco, sevgililer unutulur, ihanetler belki aşılır ama aileler her zaman düzeler..”

draco pansye dönerek tamam der ve başını sallarken genç kadın gülümser, draconun yanından kalkıp gardroba giderken genç adam bir an onu izler sonra kalkıp o da banyoya girerken pansy gardrobu karıştırıyordur ama düşündüğü şey giyinmek değildir...

pansy saçlarını tarayarak bir lastik tokayla tuturur ve beyaz geniş kollu, ince kumaştan bluzünü üzerine tekrar oturturken draco banyodan çıkar ve belindeki havluyla ona bakar
“bugün akşam dönebiliriz..”

pansy itiraz etmeden başını sallar, artık dönmek iyi bir fikirdir..

draco ve pansy aşağı inerken edna elinde bir tepsiyle yukarı çıkıyordur, draco onun ne olduğunu sorarken edna cevaplar

“babam bugün pek iyi hissetmiyor, kahvaltısını götürüyorum..”

“nesi var edna?”

edna gülümser

“yok önemli bir şeyi oğlum, adam da bir gün yatakta kahvaltı keyfi yapmak isteyemez mi? çekil bakayım yolumdan..”

draco ikna olmamış, ama yine de çekilirken pansy ednanın arkasından bakıp draco'ya döner, genç adam gidelim derken ikisi de aşağı iniyordur ama draco her şeyi unutmuş bile olsa, severus'un Pazartesi sabahı kahvaltısını yatakta yapmak isteyecek kadar zevk düşkününü bir adam olmadığını biliyordur..

draco ve pansy bahçede kahvaltı için ednayı beklerken yaşlı kadın biraz sonra görünür ve gülümseyerek elindeki yeni kızarmış ekmeği masaya koyarken draco kahvesini içiyordur, ednaya göz göze gelir

“babamın kahvaltısını verdin mi?”

edna draconun ağzından baba kelimesini duyduğuna sevinerek gülümser

“verdim oğlum..”

draco başını sallayarak kahvesini masaya bırakır ve yerinden kalkar

“siz devam edin, ben geliyorum..”

edna'nın gülümsemesi silinirken pansy önce eve giden draco'ya, sonra da ednaya bakar

“neler oluyor edna, severus'un bir şeyi mi var?”

edna iç çekerek önüne döner ve pansy'ye bir bardak portakal suyu koyarken gülümser

“yok bir şeyi, o nasıl söz.. turp gibidir bay snape, hadi kahvaltını et sen.. ne yapacaksınız bugün?”

pansy şimdilik belli olmadığını söylerken edna hafta ortası çiçekçiler gelip tarhları bozmadan gidip mutlaka görmelerini söyler, pansy olabileceğini söylerken edna olur tabii diyordur...

draco en üst kata çıkmış, koridorun sonundaki odanın kapısını tıkklatır ve içerden severusun girilmesini söyleyen sesi duyulduğunda draco içeri girer, yatakta gazetesini okuyan severus onu gördüğünde gazeteyi indirir ve gözlüklerini de çıkarıp bir köşeye koyarken draco kapıyı kapatıyordur, sonra yataktaki adama döner

“neyin var?”

“ben iyiyim sen nasılsın draco-“

“bir şeyin var baba, nedir, söyle...”

severus bir anda tekrar baba olmuşken draco cevap bekliyordur, yataktaki adam cevaplar

“üç sene önce basit bir kalp ameliyatı geçirdi-“

“kalp ameliyatının basiti olmaz ve benim neden bundan haberim yok-“

“senin 11 senedir bizim başımıza gelen hiçbir şeyden haberin yok draco ve ben önemsiz diyorsam önemsizdir.. bunu seninle tartışmayacağım.. şimdi de gayet iyiyim, sadece biraz dinlenmek istiyorum..”

“Pazartesi sabahı mı?”

severus başını sallar

“evet, artık pazartesileri benim için o kadar yoğun değil, harry'nin işlerle ilgilendiğini söylemiştim..”

draco her sorusuna cevabını almış, başını sallar

“ednaya bir doktor çağırmasını söyleyeceğim..”

severus itiraz edecekken draco çoktan odadan çıkmıştır bile..

bir kaç saat sonra draconun isteğiyle edna hemen bir doktor çağırmış, harry de bundan haberi olur olmaz eve dönmüştür. şimdi herkes salonda ednaya doktorun aşağı inmesini beklerken pansy ve

draco bir koltukta oturmuş, pansy nişanlısının elini tutarken harry onların karşısında dudaklarını kemirerek boş merdivenleri izliyordur, biraz sonra o boş merdivenlerden edna ve doktor görünürken herkes ayaklanır, kasabanın doktoru bay daniels onlara bakarak konuşur

“bay snape’in şu an için ciddi bir problemi yok-“

“şu an için mi? sonra bir şey mi olacak-“

doktor harrye dönerek elini kaldırır ve sakin olmasını söylerken teker teker anlatıyordu

“bir kaç sene önceki damar ameliyatından sonra-“

draco sinirle gülerken *önemsiz ameliyatmış* diye mırıldanırken pansy onun kolunu tutarak doktoru dinlemesini söylüyordur, doktor daniels devam eder

“ameliyattan sonra hastanın yaşam şekli biraz değişir, yedikleri içtikleri.. edna hastamıza çok iyi bakmış..”

yaşlı kadın gülümserken diğerleri devamını bekliyordur, doktor devam eder

“..ama bir süre için *çok daha iyi* bakılması gerekiyor.. önceden açılmış damarların tekrar tıkanmaya başlıyor olması muhtemel, babanızın yaşından kaynaklanan doğal bir sonuç... dediğim gibi şimdilik her şey yolunda, evde biraz daha özenli bir bakımla şimdi varolan şikayetlerimiz de azalırsa endişe edecek hiçbir şey yok..”

edna ona hiç şüpheleri olmamasını söylerken yemeklerden tuzu da yağı da keseceğini haber verir ama kimse şu an yemeği falan düşünmüyorken draco sorar

“çalışabilecek mi?”

“bir hafta için hayır, bu hafta boyunca yatak istirahatinde olması daha iyi olur, haftasonundaki duruma bakıp sonrası için daha hafif bir çalışma programı ayarlanabilir..”

harry ensesini sıvazlayarak kafasında nelerin düzenlenmesi gerektiğini düşünürken draco doktora teşekkür eder ve edna doktoru yolcu ederken harry ve draco telefonlarını çıkararak iki ayrı yöne ayrılır ve birilerini ararken pansy bir şey biliyorsa o da bu akşam dönmeyecekleridir..

harry ve draco konuşmalarını bitirmiş, pansynin boş boş oturduğu salona girdiklerinde edna snape’in yanından geliyordur, iki genç adama bakar

“babanız sizi istiyor..”

harry saniye atlatmadan yukarı çıkarken draco bir an bekler, edna ona da merdivenleri gösterir

“seni de oğlum, hadi..”

draco da tamam deyip merdivenlere gider ve sakince çıkarken edna pansye döner ve genç kadının yanına gidip otururken şu merdivenler onu nasıl da yordüğünü söyler, pansy yaşlı kadına gülümser..

draco harrynin girip arkasından kapattığı kapıyı tıklatır ve içerden bir *gel draco* duyulunca genç adam kapıyı açarak içeri girer, harry başını çeviri şöyle bir onu süzer, sonra snape’e döner

“ben her şeyle ilgilenirim baba-“

“draco..”

harrynin lafı kesilirken draco snape’e bakar

“efendim?”

“bugün akşama doğru gidip hermione’den ona verdiğim muhasebe kayıtlarını almanı ve bir göz atmanı istiyorum.. hermione de sana gereken açıklamaları yapar..”

draco bir an emin olamaz ve boş bulunup harrye bakar, genç adam snape’i izliyorken draco başını sallar

“peki..”

“ben onu birazdan arar haber veririrm..”

draco yine başını sallarken harry nefes bile almıyor gibi görünüyordur, snape bakışlarını harrye çevirir

“harry sen de çiftlikteki herkese benim durumumu anlat ve işlerin tamamen senin kontrolünde olduğunu söyle, ne yapacaklarını bilsinler..”

harry sadece başını sallarken snape hala ona bakıyor

“anlaşıldı mı?”

“anlaşıldı baba..”

“güzel.. şimdi gelem asıl meseleye..”

draco rahatsızca ellerini cebine sokarken harry ona bakmıyordu, snape devam eder

“bu iş sadece bir hafta sürecek, bu yatakta aylarca kalmak gibi bir niyetim yok ama şimdi de kalkıp atların peşinden koşturacak kadar sorumsuz değilim.. o yüzden bu odadan çıkıp tekrar gelene kadar şunu kafanıza iyice sokun, ölmüyorum. dünya tersine de dönmüyor, ikiniz de ne yapacağınızı biliyorsunuz, draco’nun burada olması büyük şans çünkü harry, evlat, sen her ne kadar her şeyi yapabileceğin söylersen ve ben bunu yapacağına inanıyor da olsam da draconun rakamlarla arasının daha iyi olduğu bir gerçek.. onun dört işlemine ihtiyacım olduğu kadar senin de otoritene ihtiyacım var o yüzden beni sessiz bakışlarıyla itham etmek yerine yanında duran genç adamın senin abin olduğunu hatırlaman gerekiyor..”

harry gözlerini kaçırırken draco bir şey söylemiyordur, çünkü şu anda ikisinden biri abi/kardeşliği reddetmek gibi bir aptallıkta bulunursa snape'in daha ne gibi kelimeler edip onları pişman edeceğini biliyorlardır, o yüzden susarlar, snape ikisine de bakarak devam eder

“..draco seni tatilinde işlerin arasına sokmak istemezdim-“

“önemli değil-“

“biliyorum, biliyorum evlat ve minnetarım.. edna'ya gerekirse daha uzun kalabileceğini söylemişsin, bunun gerekmemesi için elimden geleni yapacağım, bunu düşünmene gerek yok-“

draco bu sefer araya girmesi gerektiğini hissetmiş, kendini tutmaz

“bir şey yapmana gerek yok.. kalmam gerekirse kalırım baba, ben de senin bunu düşünmeni istemiyorum..”

snape hafifçe gülümserken harry dracoya döner, genç adam da kardeşiyle göz göze gelirken snape'in sesiyle bakışlar tek bir yere döner

“evet şimdi çıkabilirsiniz, biraz uyuyacağım.. ednaya ben de söyledim ama siz tekrar hatırlatın, akşam yemeği için aşağı ineceğim, tepsini hazırlama zahmetine girmesin..”

iki genç adam da başlarını sallarken snape başını sallıyor, ikisi de kapıya dönerler, draco önden çıkıp derhal merdivenleri inerken harry de arkasından çıkarak kapıyı kapatır ve bir an için durup derin bir nefes alır, sonra yoluna devam eder...

Soundtrack - Matt Wertz - Falling Off the Face of the Earth

harry aşağı inerken dracoya edna ve pansynin karşısında bir şeyler konuşurken görür, merdivenlerde durup izlerken draco edna'nın yanındaki pansy gerekirse daha uzun kalacaklarını söylüyor, edna *ah kalın tabii* olarak derhal olaya el koyarken pansy ednaya kocaman gülümser ve teşekkür ederek yaşlı kadının elini tutar ve dracoya dönüp ve gerekiyorsa tabii ki bir şeyler ayarlanabileceğini söyler ve nişanlısından bir teşekkür ve öpücük alırken harry merdivenlerden inip dışarı çıkarken içeri seslenir

“akşama kadar beni bekleme edna..”

yaşlı kadın birden yüksek sesle irkilir ama sonra arkasından bir tamam seslenirken pansy ve draco bakışlar..

Akşama doğru pansy ve draco edna'nın dediği gibi çiçek tarhlarını dolaşmış, göl kenarında uzun bir burada yüzülür mü tartışması yaparak sonuçta yüzülmesi gerektiği emri pansyden çıktıktan sonra eve dönmüşlerdir. Pansy odalarında, üzerindeki tişörtü değiştirirken draco içeri girerek komodinin üzerinden jipin anahtarlarını alır

“kasabaya inip muhasebe kayıtlarını alacağım..”

pansy tamam deyip aynanın karşısında saçlarını havalandırırken muhasebe kayıtlarının kasaba içinde nerede olduğu konusunda en ufak bir fikri yoktur ve sormamıştır, genç kadın aynada kendine bakıp draconun az önce çıkıp aralık bıraktığı kapıdan çıkar..

genç kadın draconun toprak yola girip uzaklaşmasının sesini duyarken boş evde etrafına bakar, edna mutfaktadır ama pansy artık gidip yaşlı kadının işlerine engel olmaktansa kendi kendine vakit geçirebilecek kadar büyüdüğünü hatırlar ve ellerini kısa kot şortunun ceplerine sokarak dışarı çıkar ve merdivenleri inerek bahçeye çıkarken akşam güneşi çok güzeldir, genç kadın uzaktaki göle ve çınara bakarken artık oraya yürümek istemediğini farkederek ve sağına dönüp ahırlara doğru yürür..

pansy kapılarının önünde samandan bir halı olmuş ahırın önüne geldiğinde rüzgar ve bir kaç at daha kafalarını dışarı uzatmış muhtemelen hava falan alırken genç kadın gülümseyerek rüzgara yaklaşır ve merhaba der, elini uzatıp güzel atın başını okşarken rüzgar hiç sesini çıkarmıyordur, pansy ona ne kadar uslu bir at olduğunu söylerken içerden bir ses duyulur

“söylediklerini anlayamaz, boşuna çabalama..”

pansy o tarafa bakarken harry elinde bir çapayla o tarafa geliyordur, sorar

“ne yapıyorsun burada?”

pansy omzunu silker

“draco gitti, ben de yemeğe kadar vakit geçiriyordum..”

harry elindeki çapayı yanındaki saman yığına saplayıp elleri belinde, pansy döner

“burası pek tekin sayılmaz, gidip ednaya sohbet etsen daha rahat edersin-“

“neden tekin değilmiş?”

“etraftakilerin bakışları rahatsız ede-“

bu tutum pansy'nin hiç ama hiç hoşuna gitmemiş, elini rüzgardan çeker
“buradaki kimsenin beni samanlara yatırıp tecavüz edeceğini düşünmüyorum, bakışlara gelince, dokunmadıkları ve kötü bir şey söylemedikleri sürece istedikleri kadar bakabilirler-“
“adamlarının dikkatini dağıtma-“
“kimsenin dikkatini dağıttığım falan yok, zaten şu an etrafta kimse de yok.. neden elinde bir silah kalmayınca hemen çareyi odunlaşmakta buluyorsun..”
harry sinirle güler
“belki ben zaten odunumdur..”
“hiç de öyle değilsin.. insanların bile bile kendilerini aşağılamalarından nefret ederim. sen de odun olmadığını biliyorsun, yerine gelince gayet kibar ve düşünceli bir adamsın, illa örnek istersen kimse nefret ettiği abisinin nişanlısını sarhoşken kucağında taşıyıp eve getirmez, ya da kusarken saçını tutmaz..”
harry bir şey söylemezken pansy biraz sakinleşmiş, usulca konuşur
“kimseye ayak bağı olmak için gelmedim, sadece vakit geçiriyorum ve draconun yanında olmaya çalışıyor-“
“peki draconun şimdi kimin yanında olduğunu biliyor musun?”
pansy kaşlarını çatarken harry güler
“ah tabii bilmiyorsun, aptalsın sen galiba-“
“hey! laflarına dikkat et-“
harry sertçe pansyeye bakar
“sen bana hiçbir şeyi yapmamı söyleyemezsin.. büyük şehrinizden gelip hayatımızı altüst eden sizsiniz-“
“kimsenin hayatı altüst olmadı-neden her şey için suçlayacak birini arıyorsun!? ben sadece biraz olsun yardım etmek istiy-“
harry elini kaldırıp pansynin sözünü keser
“nasıl yardım etmeyi planladığını sorabilir miyim?”
pansy ağzını açar ama harry aldırmandan devam eder
“sadece burada durman bile her şeyi alt üst etmen için yeter ama sen farkında değilsin.. ayrıca destek olduğun nişanlın da en büyük aşkının yanında..”
pansy hermiöne mi diye sorarken harry sırttır
“bak, sen de biliyorsun-“
pansy artık ne diyeceğini bilemezken gözlerini kısarak harryye bakar
“korkunç bir adamsın-“
“geçen gece başucunda beklerken aynı şeyi söylemiyordun-“
“çünkü o zaman başucumda bekliyordun! kalkıp beni kendi kardeşine karşı zehirlemiyordun-“
“söylediklerim doğru ve o benim kardeşim değ-“
“HER NE HALTSA!”
harry yüksek sesle çenesini kapatıp dişlerini sıkarken pansy gözleri alev saçarak ona bakıyordu
“draco bir aptallık yapmış olabilir ama sen bütün hayatını bir aptal olarak geçiriyorsun.. hala neye bu kadar kızgın olduğunu ve neden hırsını benden çıkardığını anlamıyorum..ben sana ne yaptım onu da bilmiyorum, neye ihtiyacın var, nedir istediğin-“
pansy bir anda harrynin onu ensesinden çekip sertçe dudaklarına yapışmasıyla ne olduğunu şaşırılmış, o anda tek düşündüğü şey düşmemek için genç adamın tişörtüne tutunmak olmuştur..

Soundtrack - Dishwalla - Candleburn

Pansy ellerinin altındaki kumaş parçasını sıkıp harryi üzerinden itmeye çalışırken ne yapsa faydasızdır, harry onu daha da çekip döndürür ve içerdeki ahşap sütunların birine dayarken pansy genç adamın dudaklarına feryat eder, harry bununla ağzını iyice açarak genç kadına daha da yaklaşırken pansy nefesini tutarak harrynin dilinin kendinikine çarptığını hissettiğinde yutkunur ve genç adamın tişörtüne güçsüzce biraz daha asılırken harry bir saniye sonra nefes nefese başını geri çeker ve göğsü hızla inip kalkan pansynin yeşil gözlerine bakarken boğuk bir sesle konuşur
“ne istediğimi şimdi biliyorsun, verebilecek misin?”
pansynin gözleri büyürken harry alt dudağını ısırır ve genç kadına bakmaya devam ederken pansy ne diyeceğini bilmiyordu, ne yaptığını, bunun nasıl olduğunu, hiçbir şeyi bilmiyordu-
“nasıl? harry, ben-“
“nasıl olduğunu bilsem engellerdim..o yüzden sorma, sadece merak ediyordun, öğrendin..”
pansy hala genç adamın zümrüt gibi parlayan gözlerine bakarken yutkunur, hala harrynin eli onun başını kavramış, tişörtü pansynin parmakları arasındadır, ikisi kısa bir an daha bakışlırlarken pansy yine korkunç bir şey yaparak elinin altındaki kumaşı kendine çeker ve harry, bütün vücudu gerilerek onu kendine çeken kadına eğilirken pansy gözlerini kapatır...

pansy zamanını alarak karşısındaki adamı öperken az önce umursamadan ona saldıran harry şimdi tüm vücudu gerilmiş, tedirgince pansye karşılık veriyordur, nasıl oluyordur, neden oluyordur, birazdan ayrıldıklarında ne yapılacaktır ikisinin de zerre kadar fikri yoktur ama oluyordur işte, öpüşüyolardır.. harry pansynin tişörtünü sıkın yumruklarını tutarak kaldırır ve boynuna dolarken pansy genç adama yaslanarak başını yana yatırır ve ağzı daha da açılırken harry önündeki incecik bedeni kavrayıp belinden kaldırır ve pansy bacaklarını nişanlısının kardeşinin beline dolarken bir an sonra geri çekilir ve harrye bakarken bir şey söylemek ister ama o anda harrynin cebindeki telefon çalar ve o saçma zil sesinin arasında pansy harrynin boynuna sarılmış, harry onun kısacık şortununun açık bıraktığı bacaklarından tutuyorken ikisi yutkunarak birbirlerine bakarlar...

draco arabasını pansiyonun önüne parkedip aşağı iner ve kapının aralık olduğunu gördüğünde anahtarları cebine atarak eski ahşap kapıyı iter, içeri girdiğinde merdivenin yanındaki standda elinde bir telefon, bütün vücudu deliler gibi titreyerek telefonun düğmelerine basmaya çalışan bir hermione gördüğünde genç kadının yanına gider

“hermione-“

“ben.. şu numarayı aramam lazım ama..olmuyor-“

“hermione bana bak..”

draco hala telefonun düğmesine basmaya çalışan hermione'yi kendine çevirir, genç kadın gözleri kocaman olmuş, hayalet görmüşçesine, draco'ya bakıyordu

“draco?”

“burdayım hermione..”

hermione gözlerini standın arkasındaki koridora çevirir

“ben.. uyuyor sanıyordum..ama..”

draco o anda öldüğünü düşünürken hermione içeriyi göstererek konuşmaya devam ediyordu

“her zaman bu saatlerde uyur dedim ama sonra.. sonra.. çok soğuktu draco..”

“tanrım..”

draco genç kadına sarılırken hermione elini ağzına kapatır ve o anda hıçkırıklara boğularak ağlamaya başlarken draco gözlerini kapatarak az önce annesinin öldüğünü farkedenden genç kadının saçlarından öperek sadece onu tutuyordu..

hermione kontrol edilemez bir şekilde ağlıyorken draconun gömleğine asılmış, titreyerek tutunmaya çalışıyordu, draco ne yapacağını şaşırılmış kollarındaki kadına tek koluyla sarılırken zorlukla cebindeki telefonu çıkarır ve ednanın zoruyla kaydettiği harrynin numarasını listeden bulur, arama tuşuna basıp telefonu kulağına götürürken hermione boğuk bir sesle *annem öldü* diye fısıldar ve draconun gözleri bir anda dolarken kahrolası harry neden telefonu açmıyordu...

“telefonu aç harry..”

harry pansynin sesiyle tekrar nerede olduğunu anlar ve bir şey söylemeden genç kadını yere indirir, bir adım uzaklaşıp telefonu açar, draconun sesini duyduğunda bir anda kasılır ama o sesin verdiği haberler şu andaki durumu o kadar önemsiz bir hale getirir ki harry ne pansyi ne de yaptıkları şeyleri düşünmeden telefonu kapattığı gibi ahırdan dışarı koşar, pansy'ye *hiçbir şeyden* haberi olmadan saçlarını elleriyle geri iterek arkasındaki ahşap sütuna dayanır...

pansy tekrar eve dönmüşken burada da korkunç bir telaş hakimdir. harry ne öğrendiyse edna'ya da söylemiş, yaşlı kadın telaşla birilerini arıyor, bulamayınca da kendi kendine söylenerek başka numaralar deniyordu. pansy ona yaklaşır usulca sorar

“edna, neler oluyor?”

edna pansynin sesiyle o anda onun döndüğünü farketmiş, büyük bir üzüntüyle ona bakar

“ah pansy, kızım hermione'nin annesi vefat etmiş..”

pansy'nin ifadesi bir anda donarken edna başını sallıyordu

“harry'le draco onun yanındalar şimdi.. ben de gideceğim diyorum ama yok ki beni dinleyen, ah yavrum ne haledir tanrı bilir-ah, bay snape!”

pansy ednanın merdivenlere dönmesiyle otomatik olarak başını kaldırır ama ve aşağı inen snape'i görürken herkes bir şeyler konuşuyor, yardımlar ayarlanıyor, bir sürü yabancı isim havada uçuşuyorken pansy onları anlamıyor, sadece ölümün üzüntüsüyle, kendi kafasındaki şüpheleri birleştirip boş boş önüne bakıyordu..

İki gün sonra, kasabanın hemen hemen hepsi bayan granger'ın cenaze töreni için mezarlıkta toplanmış, rahibin tabut toprağa verilmeden önceki duasını dinliyorlardır. Hermione, harry ve snape en önde, hermione harry'e dayanmış, rengi ağlamaktan solmuş, üzerindeki simsiyah, uzun ve ruhsuz elbiseyle annesinin tabutuna bakıyordur.. Hermione ve harrynin diğer yanında duran snape genç kadının omzunu sıkarken hermione dolu gözlerle ona döner ve omzundaki eli tutar, genç kadının gözleri tekrar tabuta dönerken rahip duasını bitirmiş, tabutun artık toprağa indirilebileceğini söyler.. Nefes almayan bir bedeni, *bir anneyi* taşıyan tabut yavaşça onun için açılmış çukura inerken hermione elini ağzına kapatarak artık nereden geldiğini bilmediği göz yaşlarını tutmaya çalışıyor, onun arkasında duran kalabalığın en önündeki ednaysa kendini tutamayıp elindeki bembeyaz mendile ağlıyordur.. yaşlı kadının yanındaki draco siyah takım elbisesi içinde törenin başından beri hermioneyi izliyor, pansy ara ara sessizce ona bakıp sonra gözlerini tekrar toprağa inen tabuta çeviriyordur..

törenden sonra herkes gruplar halinde yeşil çimlerin üzerinden arabalarına yürüyorken hermione'nin yanında ona destek olan harry'i snape bir süre için yanına çağırır ve ikisi bir şeyler konuşuyorken hermione kesinlikle yalnız bırakılmamış, edna genç kadının ellerini tutarak ona destek olurken hermione her şeye minnettardır ama bunu söyleyecek kadar bile gücü yoktur, sessizce yürümeye devam ederken onu uzaktan izleyen bir çift göz yanındaki genç kadına döner

“pansy, sen eve tek başına dönebilir misin?”

pansy bir şey söylemeden sadece başını sallar

“dönerim draco..”

draco jipin anahtarlarını ona verir, pansy alıp genç adama bakarken draco onu alnından öperek hızlı adımlarla öndeki hermione ve ednaya yetişirken pansy yavaş adımlarla yürüyor ve draconun nasıl edna'dan izin alıp hermioneyi kollarından tuttuğunu, ona sarıldığını, sonra ayrılıp ona destek olarak yürümeye devam ettiğini izliyordur. Soru sormuyordur ama bu ne dracoya sonsuza kadar güvendiğinden, ne de alacağı cevaptan korktuğu içindir.. sadece soru sormak istemiyordur, bilmek istemiyordur ve her şeyi bu kadar oluruna bıraktığı için de kendinden nefret ediyordur ama aynı zamanda, son günlerde onun için de bir şeyler oluyordur ve pansy ona sorulacak soruları da cevaplamak istemeyeceği için her açıdan sessiz kalmayı tercih ediyordur, zamanla her şey rayına oturacaktır, bu kadar basittir..

genç kadın sessizce arabaya yürümeye devam eder...

Soundtrack - Rosie Thomas - Say What You Want

draco ve hermione kalabalıktan biraz olsun sıyrılmış, kırmızı kamyonete yaklaşırken draco hermioneye bakar, genç kadın elinde sıkığı anahtarı ona uzatır ve diğer taraftan dolaşp girerken draco da içeri oturup kapıyı kapatır ve senelerdir bu kamyonetin sürücü koltuğuna oturmamış, belli etmeden iç çekerek anahtarı sokar ve çevirip motoru çalıştırırken hermione sessizce dışarıyı izliyordur..

bir süre sonra hermione izlediği yolun farkına varıp kaşlarını çatır ve yanındaki dracoya döner “ne yapıyorsun?”

draco ona bakmadan cevaplar

“çiftlik evine dönüp o gereksiz cenaze yemeğine katılmana gerek yok, eve götürüyorum seni..”

“ama-“

“aması yok granger, gitmezsen anlarlar, anlamazlarsa ahlaksız snape'in oğlu beni kaçırdı dersin olur biter..”

hermione hafifçe gülümser ve tekrar yola dönerken mırıldanır

“sağol draco..”

genç adam bir şey söylemeden başını sallar ve direksiyonu sağa çevirerek kasabanın içine döner..

kamyonet pansiyonun önünde durup motor sustuğunda hermione kapıyı açar, aşağı inip kapının önüne geldiğinde anahtarların dracoda olduğunu hatırlar ve arkasını dönüp ona doğru gelen genç adam elini uzatır ama draco onu geçip kapıyı açar, hermione iç çekerek girerken şu an pansiyonda kimse kalanlar da snape çiftliğinde, ednanın çok büyük bir incelik göstererek verdiği cenaze yemeğindedirler..

hermione girdiği gibi başını standın arkasındaki koridora çevirir ve dudaklarını ısırarak dracoya döner

“tekrar sağol draco, evde seni bekler-“
“seni yalnız bırakacağımı falan mı düşünüyorsun?”
hermione başını iki yana sallar
“kalmama hiç gerek yok, gerçekten.. uyumak istiyorum-“
“sen uyu, ben beklerim-“
“draco-“
“hermione..git uyu..”
hermione iki eliyle saçlarını geri atar ve karşısındaki adama bakar
“yapma draco, lütfen.. git..”
draco hermioneeye doğru bir adım atar
“bir şey yapmıyorum.. “
hermione bir şey diyecekken draco fırsat vermez
“..ama yapmamı istersen yaparım.”
hermionenin kelimeleri yok olurken draco tam karşısındadır, bekliyordur, gitmiyordur aksine yaklaşıyordur.. gri gözler, yıllar sonra bile değişmemiş bakışlar, eller, koku, dudaklar..
hermione gözlerini kapatarak ona eğilen dracoya uzanır ve genç adama sıkıca sarılarak öperken gitmesini hiç istemiyordur, yine yalnız kalmak istemiyordur ama bunu nasıl söyleyeceğini bilmiyordur, sadece biraz daha sarılıyordur..

harry törenin sonunda hermioneeyi ednadan alan dracoyu görmüş, hemen ardından gözleri pansyi aramışken genç kadın saçları rüzgarda usulca uçuşarak siyah jipe doğru yürüyordur, ona bakan harryle göz göze geldiğinde bir an durur ama sonra bakışlarını çekerek arabaya yaklaşır, kapıyı açarken harry de o tarafa doğru yürümeye başlar..

pansy çantasını diğer koltuğa atarak arabaya girer ve kapıyı kapatacakken harrynin araya girmesiyle irkilir
“kapıyı üzerine kapatacaktım!”
“ama kapatmadın-neden yalnızsın?”
pansy ona bakarken herkesin neden yalnız olduğunu bildiğini biliyor, ama yine cevaplar
“draco, hermioneyle beraber..”
harry başını sallarken başıyla çantanın olduğu koltuğu işaret eder
“sen oraya geç, ben kullanırım..”
pansy hafifçe güler
“gerek yok, sen edna ve severus’un yanına dön..”
“bana ne yapmam gerektiğini söyleme demiştim..”
pansynin gülümsemesi silinirken harry de gayet ciddidir, pansy bir an etrafına bakar sonra genç adama döner ve alçak bir sesle konuşur
“yapma harry, benden uzak dur.. her şey zaten yeterince karışık, bir de bizim üzerine tuz biber ekmemize gerek yok.. babanla ve ednaya git, lütfen..”
harry’nin yeşil gözleri pansyi izliyorken genç adam elini yavaşça genç kadının saçlarını götürür ve hafifçe arkaya iterken pansy iç çekerek gözlerini kapatır ve geri çekilir
“harry, lütfen..”
“bırak ben kullanayım..”
pansy gözlerini açarak ona bakar
“sonra ne olacak?”
harry cevap vermezken pansy tekrar soracak
“evet harry, sonra ne olacak? her şeyden önemlisi, ne gerek var? neden?”
“bir neden verirsem izin verecek misin?”
pansy kesinlikle bunu duymak istemiyorken harry ona bakıyordur
“evet pansy?”
pansy kapıya uzanıp harrye aldırmadan çekecekken genç adam koluyla kapıyı engeller
“bu arabayla şimdi, tek başına eve dönersen dracoyla evlenecek misin?”
“ne saçmalıyorsun-“
“dracoyla gerçekten evlenebileceğine inanıyor musun diye soruyorum-“
“seni ilgilendirme-“
“ilgilendirir çünkü seni istiyorum pansy..”
pansynin gözleri büyürken harry bir gıdım bile hareket etmiyordur, genç kadın bir an sonra başını iki yana sallar
“dracoyu kıskandığın için, ona zarar vermek için yapıyorsun-“
“olabilir-“
“ne demek *olabilir!*?”
harry yükselen sesle etrafına bakar

“ses tonuna dikkat et-“

pansy alçak ama zehirli bir tonla devam eder

“sen önce ne söylediğini düşün sonra benim ses tonumu düzelt. ben senin aile problemlerinin arasında intikam için kullanacağın ucuz bir oyuncak değilim, tamam mı? bunu kafana sok-“

“draconun seni aldattığını biliyorsun-“

pansy harynin suratını yumruklamamak için kendini zor tutuyordur, sıktığı dişlerinin arasından konuşur

“kapının önünden çekil-“

“açık açık değil belki ama biliyorsun, hiçbir şey eskisi gibi değil-“

“kapının önünden çekil dedim!”

ikisi de dişlerini sıkarak birbirlerine bakarken hary geri çekilir ve kapıyı pansynin suratına iterek kapatırken genç kadın hızla geri çekilir, hary arkasını dönüp gidiyorken pansy cenazeymiş, ölümmüş, aileymiş, her şeyi bir kenara atarak kapıyı açtığı gibi aşağı atlar ve harynin arkasından koşup genç adamın kolundan kendine çevirir ve fısıldayarak

“olay çıkartmak mı istiyorsun!? ha!? bu mu istediğini!? abinin nişanlısıyla yatıp bir de sen mi pislik damgası yemek istiyorsun!?”

cenazeden arta kalan bir kaç kişi uzakta tartışan hary ve draco’nun nişanlısına bakıyor ve bir şeyler fısıldayarak yollarına devam ediyorlar hary onlara korkunç bir bakış atarak pansye döner

“sen ne dediğinin farkında değilsin-“

“ben mi değilim!? ben değilim! muhteşem!”

pansy sinirle gülerken harynin kolunu bırakır

“ben sana gelip seni istiyorum demiyorum ama değil mi!?”

“ama istiyorsun..”

pansy öfkeyle karşısında gayet sakin duran haryye bakar

“istiyorsam da alamayacağımı bilecek kadar zekiyim. olmaz, sen bunu dracoya yapabilirsin ama ben size yapamam. bu kadar mı körsünüz hepiniz..”

“yapma o zaman pansy, arkanı dön ve arabana git, uzaklaş.. yapma.. buraya gelip bana nasıl ailemize ihanet edemeyeceğini anlatman benim düşüncelerimi değiştiriyorum, ben seni istiyorum ve nedenin ne olursa olsun durum bu. anlaşıldı mı? şimdi git, hadi..”

pansy bir an daha durur sonra hızla arkasını döner ve yumuşak çimlerde, siyah ayakkabılarının topukları toprağı dele dele ilerlerken harynin bakışlarının sırtını deldiğini hissediyordur ama arkasını dönmeyecektir, yapmayacaktır.. yürümeye devam eder..

Soundtrack - Dishwalla - Candleburn

sessiz bir odanın ortasında birbirlerine sarılmış, hiç ayrılmayacak gibi öpüşen iki insandan biri, hermione, sessizce dracodan ayrılırken ağlıyordu, genç adam onun güzel saçlarını eliyle ittirip gözlerinin içine bakar ve tekrar ona eğilirken hermione güçsüzdür, yorgundur, yalnızdır, draconun, onun dracosunun öpüşüne karşılık verirken içinde bir yer ona tekrar yalnız kalacağını fısıldıyordu ama hermione bundan daha yalnız olamayacağını bilerek ona sarılan genç adama tutunur ve daha da derin öperken draco onu çevirir ve arkalarındaki ahşap standı dayarken çarpmanın şiddetiyle standın üzerindeki çan hafifçe öter, hermione inleyerek dracoya biraz daha sokulurken genç adam bir elini onun bacağına indirir ve okşayarak, kıvrılan bacağı kaldırıp kendine dolar ve genç kadını kalçasından kaldırıp kucağına alırken hermioneun elleri hızla draconun saçlarından girer ve bacakları onun beline dolanırken draco merdivenlere döner, kör gözlerler trabzanlara tutunur ve yukarı çıkarken hermione ağlıyordu, başını geri çeker

“hala hatırlıyor musun?”

draco başını sallar ve genç kadına uzanarak öperken basamakları çıkmaya devam ediyordur, koridora geldiklerinde draco sağa döner ve ilk odanın kapısını açıp içeri girerken hermione ayrılarak ona bakar, draco kapıyı itip kapanmasının sesini duyarken ikisi tam 13 sene önce ilk defa öpüştükleri odanın ortasında, bembeyaz bir yatağın karşısında duruyorlardı..

hermione dracoya bakarken genç adamın onun yüzüne düşen saçlarını geri iter, hermione de draconun yüzünü iki eliyle tutmuş, dudaklarını baş parmağıyla okşarken genç adam gözlerini kapatır, hermione ona eğilerek yavaşça öperken her şey o anda eskisi gibidir, sessiz bir odada ikisi sanki ilk defa öpüşüyordur...

draco hermioneu yatağa yatırırken yavaşça geri çekilir ve o ruhsuz siyah elbisenin önündeki küçük düğmeleri açarken hermione onu izliyordur, bir şey söylemiyordur çünkü söylerse mantığı araya girecektir, sadece draconun saçlarını okşayarak ona dokunmasını izliyordur, her düğmenin

açılmasıyla tenine değen parmakları hissediyordur, arada düğmeleri boşverip ona eğilen adamı karşılıyordu, bacaklarında dolaşan elleri, boynunda gezinen nefesi, parmaklarının arasındaki sarı ipek gibi saçları biliyor, görüyor, sadece üzerindeki adamın nefesini duyuyordur.. şimdi yalnız değildir ve yalnız olmadığı anları aklına kazımak istiyordur, o yüzden sessizdir..

siyah elbisenin düğmeleri bitmiş, kumaş iki yana açılırken draco eğilerek hermionenin tam kalbinin üzerine öper ve eli sıcak tenin üzerinde gezerken şu anda odanın dışında kalan her şey çok uzak geliyordu, şimdi öptüğü, dokunduğu, hissettiği kadının acısıyla ve aşkıyla yalnızken nasıl oluyor da hala onu bu kadar seviyor, bu kadar istiyor bilmiyordu, gittiğinde yarım kalan her neyse şimdi tamamlanıyordu ve genç adam bu hisle hermionenin dudaklarına uzanırken genç kadın da ona karşılık veriyordu, en az onun kadar tutkulu, onun kadar sıcak, onun kadar özlemiş..

sarışın genç adamın elleri kendine eş bedeninin üzerinde gezmeye devam ederken aşık olduğu eller gömleğini omzundan sıyrıyor, genç kadının bedeninden başka yere dokunmak istemeyen elleri pantolonunu açıyor, sayısı zerre kadar önemli olmayan saniyeler sonra bir aşk seneler sonra kaldığı yerden devam ediyorken draco hiç bilemediği bir sıcaklığa kendini bırakıyor ve o anda asla, *asla* bir daha arkasını dönemeyeceğini farkediyorken hermione gözlerinden bir damla yaş süzülerek gittiği günden beri *her gün* özlediği adamın onunla bir oluşunu yaşadığına inanamıyordu..

pansy saatlerdir bitmek bilmeyen yemeğin ortasında bir yerlerde, artık etrafta birbirine ağlayan insanları görmeye dayanamayarak yukarı çıkmış, odasında yatağın üzerine oturmuş, açık pencereden dışarıyı izlerken dudağını kemiriyordu, bir an sonra ayağa kalkar ve yatağın altından kendi bavulunu çekip çıkarır, yatağın üzerine koyup kapağı açar ve gardroba gidip askılardan teker teker kıyafetleri çıkarıp katlamaya başlarken odanın kapısı birden açılır, harry hızla içeri girer, kapıyı arkasından kapatıp kilitler, anahtarı da çıkarıp odanın bir köşesine fırlatırken pansy elindeki elbiseyle donmuş, bir adım sonra genç adamın ne yapacağını bekliyordu, işte o sıradaki adımda, harry pansy yürüyüp elindeki elbiseyi alır ve bir köşeye atıp genç kadını başından kendine çekerek sertçe öperken hızla onu döndürür ve pansyyle beraber eğilerek tek eliyle yatağın üzerindeki bavulu iterken omzularını sıkıca tutmuş, ona aynı hızda karşılık veren kadını, pansy, draconun nişanlısını, abisine ait olan kadını yatağa yatırır ve bacaklarının arasında bütün ağırlığını ona bırakırken kimse onları duymuyordu..

pansy harrynin tişörtünü yırtarcasına kafasından çekip çıkarırken harry kahrolası pahalı siyah elbisenin nereden açıldığını bile bilmiyor, eteğini o muhteşem bacaklardan sıyrarak pürüzsüz teni okşarken pansy genç adamı kendine çekerek dudaklarına saldırıyor, harry genç kadının saçlarına ellerini daldırarak ağzını açıyordu, pansy inleyerek kendini ona kaldırırken ayakkabılarının topukları harrynin kalçasına batıyor ama ikisi de aldırılmıyorken harry sertçe ondan ayrılır ve tek eliyle yataktan destek alıp diğer eliyle pantolonunu açar ve ona bakan yeşil gözlerden ayrılmadan elini pansynin bacaklarının arasına indirir, nemli çamaşırı kenara çekip kendini ona alçaltırken pansy inleyerek gözlerini sıkıca kapatır ve boynunu gerdiğinde harry boğuk bir sesle konuşur “draco seni haketmiyor..”

pansy nefesini toplayarak hala ona girip çıkmaya devam eden adamın gözlerine bakar “sen mi hak ediyorsun?”

harry kendini biraz daha iterken pansy elini arkaya atarak yatağın kenarına tutunur ve alt dudağını ısırırken gözleri dolar

“sana sordum! sen mi hak ediyorsun?!”

harry hızla eğilerek onu öperken hareketleri de hızlanmıştı, pansy onun ağzına inerken bir an sonra omuzlarından iter ve gözlerinin içine bakar

“cevap ver..”

harry doruğuna bu kadar yakinken, kararlı gözlerle altında nefes nefese ona bakan kadına bakar “ben hiçbir şeyi hak etmiyorum.. pisliğin tekiyim, abimin nişanlısını beceren pisliğin tekiyim ben..”

pansy ağlarken harry başını eğip ve gidip gelmeye devam ederken pansy ellerini harrynin siyah saçlarından geçirir ve genç adamın başını kendine kaldırıp çeker ve öperken bir an sonra gerilir ve kalçasını kaldırdığında bütün vücudu titrer, harry de onunla beraber gelirken ikisi hala öpüşüyor, hala günah işlemeye devam ediyor ama aldırılmıyordur..

saatler sonra yemek bitmiş, herkes evine dönmüş, çiftlik evine büyük bir sessizlik hakimken dış kapı açılır, draco içeri girip boş salona bakar, sonra merdivenlere dönerek yukarı çıkar, yatak odasının

kapısını açıp içeri girerken pansy bavulunun fermuarını kapatıyordu, draco yutkunarak kaşlarını çatar
“ne yapıyorsun pansy?”
pansy ona bakmadan cevaplar
“gidiyorum..”
draco bir şey söylemezken pansy gözlerini ona çevirir
“bir şey söylemeyecek misin? *neden pansy?* diye sormayacak mısınız?”
draco bir an nasıl olup da bu kadar alt üst olduklarını kavramaya çalışırken pansy ona doğru bir adım atar
“bu saate kadar neredeydin draco?”
draco dişlerini sıkarken pansy bir adım daha atar
“söyle draco-“
“hermioneyleydim-“
“o kadarını biliyorum-yattınız mı?”
“pans-“
“yattınız mı dedim.”
“evet.”
pansy gözleri dolmuş, dişlerini sıkarak karşısındaki adama bakar, bir an sonra draconun suratına bir tokat patlarken genç adam çenesini tutarak ona döner, bir şey söylemezken pansy yatağın demirlerine tutunur
“kardeşinle yattım..”
draconun bakışları bir anda ne kadar soğuyabilirse o kadar soğurken pansy onun öyle bakmasından nefret ediyordu, hala kıskanabildiği için midesi bulanıyordu, kendisinden de, dracodan da öğreniyordu-
“ne dedin sen?”
“kardeşinle, harryle yattım. az önce, bu yatakta.”
draco yumruğunu sıkarak pansye bakar, sonra hızla arkasını dönüp odadan çıkar ve koşar adımlarla merdivenleri inerken pansy de arkasından gidiyordu
“DRACO!”
“HARRY!”
“DRACO!”
edna yukardan bağırarak inen draco ve pansy duyduğunda telaşla mutfaktan çıkar, draco aşağı inmiş hala harrynin ismini bağırırken pansy de onun yanına gelmiş yapmamasını bağırıyordu, draco elini kaldırarak ona susmasını söyler, pansy genç adamın elini ittirir
“BEN GİDİP HERMIONE’YE YUMRUK ATAMYORUM, DEĞİL Mİ!?”
edna tanrıya dua etmeye başlarken neler olduğunu soruyordu ama kimse ona aldırılmazken harry merdivenlerde belirir, draco onu gördüğü anda koşarak yukarı tırmanır ve genç adamın suratına bir yumruk gömerken harry arkasındaki duvara çarpar ama hemen kendini toparlayarak draconun yakasına yapışırken edna ayrılımlarını bağırıyor, pansy koşarak aralarına giriyordu, iki genç adam birbirlerini yumruklarken üst kattan snape’in gürlemesi duyulur
“DERHAL AYRILIN!”
severus merdivenlerden inerek iki genç adamı da sertçe birbirinden uzağa iter, pansy de dracoyla birlikte duvara yaslanırken harry patlamış dudağını eliyle tutuyor, dracoyla pansye bakıyorken snape dehşetle onları izliyordu
“TEKRAR YUMRUKLAŞMAYA BAŞLADIĞIMIZ YERE Mİ DÖNDÜK!? NEDİR BU SAÇMALIK!?”
draco da, harry de sesini çıkarmazken pansy gözleri dolmuş, onları izliyordu, edna merdivenlerin sonunda elini ağzına kapatmış, seneler önceki manzaranın aynısını yine görürken snape bir cevap bekliyordu
“CEVAP VERİN-“
“NİŞANLIMI BECEREN PİSLİK CEVAP VERSİN!”
draco o anda söylediğine pişman olurken snape dehşetle harye bakar, harry öfkeyle gözleri dolmuş, babasına döner ve bir şey söylemeden hızla merdivenleri inerken snape göğsünü tutarak duvara dayanır, edna bunu görmüş koşarak merdivenleri çıkarken feryat eder
“bay snape!”
draco atılarak snape’i kolundan tutarken harry de arkasını dönüp babasını öyle gördüğünde merdivenlere koşar, edna ve iki oğlu babalarına destek olarak aşağı indirirken pansy dehşetle duvara dayanmış, onları izliyordu...

bir kaç saat sonra snape odasında uyuyorken pansy elindeki bavulla merdivenleri iniyordu, edna onu gördüğünde üzüntüyle ellerini göğsünde birleştirir
“ah kızım..”
pansy bavulu yere bırakıp yaşlı kadına döner, edna kollarını açtığı anda pansy gözleri dolarak ona sarılırken pansy genç kadının kuzgun karası saçlarını okşuyordu

“ah yavrum, niye böyle oldu bir bilsem..”

pansy burnunu çekerek ednadan ayrılır ve gözlerini silerken timmie arabanın kapıda beklediğini söyler ve bu sefer ednanın bir şey söylemesine gerek kalmadan koşarak uzaklaşırken pansy tekrar bavuluna uzanır ve kaldırıp kapıya yürürken onu tek uğurlayan edna’dır..

Soundtrack - Matt Wertz - Falling Off the Face of the Earth

pansynin bindiği araba toprak yolda uzaklaşıp çiftlikten çıkarken harry dudağındaki yarayı dilinin ucuyla yalayarak arkasından bakıyordu, başını gayri ihtiyarı kaldırıp şöyle bir eve bakarken draconun pencereden yolu izlediğini görür, bir an sonra iki adam göz göze gelirken draco pencereden çekilir, harry tekrar önüne döner..

harry elindeki çapayla samanları bir köşeye toplarken ahırın kapısından draco görünür, harry göz ucuyla onun ne yaptığını izlerken işini bırakmıyordu, biraz sonra draco sorar

“niye yaptın?”

harry hala cevap vermezken draco ona ilerler ve çapayı tutup durdururken harry ona döner, draco tekrar sorar

“niye yaptın, harry?”

harry bir anda karşısında malfoy değil de *abisini* görürken kendini korkunç hisseder ama belli etmezken soğuk olmaya çalışarak cevaplar

“bir sebebi yok-“

“bir sebebi olmadığı için mi her şeyi tehlikeye attın? bir sebebi olmadığı için mi pansy’nin hayatını mahvettin-“

“o onun problemi-“

“sen böyle bir adam değilsin harry..”

harry draco’nun sakin sesinden nefret etmiş, çapayı bir kenara atarak iyice ona döner

“sen benim nasıl bir adam olduğumu nereden bileceksin!? burada bile değildin!”

draco sessiz kalırken harry tek eliyle çenesini sıvazlar, o sırada draco yine aynı sakinlikle konuşur

“hermioneyle yattım..”

harry hızla ona dönerken draco başını sallıyordu

“sen zaten biliyordun, değil mi?”

harry cevap vermeyince draco iç çeker

“ben bir şey sorunca cevap ver-“

“evet, biliyordum. neden?”

“çünkü hermione’yi hala seviyorum.”

“o zaman neden hiç geri gelmedin?”

harry’nin sorusuyla bir anda ikisi de 17 yaşına dönerken draco iç çeker

“sen de gelmezdin harry-“

“gelirdim, ailem için gelirdim, sevdiğim kadın için gelirdim draco.. benim nasıl bir adam olduğumu o kadar iyi biliyorsan bunu da bilmen gerekir..”

ikisi birbirine bakarken harry devam eder

“ama senin gelmeyeceğini biliyordum, lanet olsun onu da biliyordum ama sen beni haksız çıkarmayı seversin, belki dönerdin..”

“benden intikam almak için mi pansyle yattın?”

“bilmiyorum..sadece öyle olsa evet derdim ama değildi ve üzgün falan da değilim-“

“ben sana üzgün müsün diye sormadım-“

“sormasan da olmadığını bil-“

“hiç mi pansyi düşünmedin?”

“bilmiyorum-“

draco artık kızmış, harrynin kolunu tutar

“biliyorsun! 15 yaşında değilsin artık, ne yaptığın bileceksin!”

“sen ginnyyle yatarken biliyor muydun!?”

“ginny benim *abimin nişanlısı* değildi harry-“

“anahtarlarını ver-“

“ne!?”

“anahtarlarını ver dedim!”

draco ne anahtarı olduğunu düşünürken harry kolunu kurtarır

“jip, geri zekalı jip! anahtarları ver-“

“salak mısın potter, ne yapacaksın-“

“potter’ına başlatma malfoy ver şu anahtarları sonra ne halin varsa gör-“

“AL!”

draco anahtarları cebinden çıkarıp harynin eline tutuşturur, harry alıp hızla uzaklaşacakken bir an sonra arkasını döner ve o da kendi cebinden çıkarıp diğer küçük jipin anahtarını ona atar, draco havada yakalarken harry konuşur

“kasaba dışına çıkacak kadar benzini yoktur, ona göre..”

draco sınırtırken harry de sınırtır

“salak sensin ayrıca-“

draco gözlerini devirirken harry arkasını dönerek evin önündeki jipe koşturur, draco da elindeki anahtarlara bakar ve ensesini kaşırken bir an sonra harynin hızla uzaklaştığını görüp gülümseyerek o da ahırın arka tarafına park edilmiş jipe gider..

Soundtrack - Rascal Flatts - I'm Movin' On

draco külüstür jipi pansiyonun önüne parkederken kapı aralıktır, genç adam arabadan inip kapıya ilerler ve itip içeri girerken hermione üst kattan, elinde iki boş karton kutuyla iniyordur, dracoyu gördüğünde durur

“draco?”

draco gülümseyerek ellerini cebine sokar

“harry pansyle yatmış..”

hermionenin gözleri büyürken draco hala gülümsüyordur, genç kadın mırıldanır

“sonunda delirdin-“

draco bu sefer gerçekten gülerken merdivenleri çıkar ve hermionenin elindeki kutuları alıp arkasından atar, hermione yere yuvarlanan kutulara bakarken draco genç kadının yüzünü ellerinin arasına alıp kendine çevirir

“benimle gel..”

hermione hiçbir şey anlamamış, dracoya bakıyorken genç adam mutludur, tekrar sorar

“benimle gel hermione..”

“nereye geliyorum-kim gidiyor-pansy kimle yatmış-draco!?”

draco gülerken hermionenin yüzünü kendine çeker ve dudaklarını öperken hermione gözlerini kapatıp o anda karşılık verir ama hemen sonra genç adamı omzularından geri iter

“aklımla oynama draco, neler oluyor?”

“seni seviyorum ve seni alıp götüreceğim..”

hermione gözlerini kırıştırdırken draco ve yerdeki yamulmuş kutular onu izliyordur..

“evet?”

hermione ellerini kaldırıp yüzündeki elleri çeker

“ben..her şey üstüste geldi ve tanrı aşkına harry neden pansyle yattı, onu öldürmedin değil mi?”

draco hayır derken gülümsüyordur, hermione dehşetle ona bakar

“şu gülümsemeyi keser misin?!”

draco'nun gülümsemesi silinirken hermione derin bir nefes alır

“pekala..”

genç kadın dracoyu geçip merdivenleri inerken draco da onu takip ediyordur, hermione kutuları alıp bir kenara güzelce koyarken ellerini kotunun arka ceplerine sokarak ona döner

“şimdi.. nişanlın kardeşinle yattı-“

“o konuyu geçebilir miyiz-“

“hayır, geçemeyiz-sen nasıl bu kadar rahatsin!?”

draco gözlerini devirerek hermioneeye doğru bir adım atar

“harry'nin suratını dağıttım, pansy şu an otobüse binmiş, yolda olmalı, harry'de yumruktan sonra

aklı başına gelmiş olacak, benim arabamla onun arkasından gidiyor, ben de burada aşık olduğum, sevdiğim ve sadece onunla olmak istediğim kadına gelmiş seni alıp götüreceğim diyorum ama o hala soru soruyor. tamam mı granger?”

hermione ağzını açar ama bir şey diyemez, tekrar kapatırken dudaklarını yalar, elini kaldırır ve yine bir şey diyecekken susar ve dudağını kemirirken bir an sonra gözlerini kısarak dracoya bakar

“nereye gideceğiz?”

draco gülümserken hermione de nasıl olduğunu bilmiyor, kesin delirdiğini düşünüyordur ama gülümser...

Soundtrack - Rascal Flatts - Life is a Highway

harry jipi otobüs istasyonunun önüne parkeder ve inip zaten bir avuç olan peronlara koşarken insanlar akın akın otobüslere doluşuyordur, harry bir an salak gibi kendine ne yaptığını sorarken hangi otobüsün nereye gittiğini bile anlamıyordu, yoldan çevirdiği bir görevliye hangi otobüsün manhattan'a gittiğini sorarken görevli ona geç kaldığını, 15 dakika önce otobüsün gittiğini söyler, harry küfür ederken görevli hey!ler ama harry aldırmadan adamın kolunu bırakıp tekrar jipe koşar ve girip arabayı çalıştırırken hala aptal kafasıyla nasıl bir işe kalkıştığını bilmiyordu ama işin garibi dönmek de istemiyordu, o yüzden gaza basar..

harry altındaki jiple otobüsü karşılaştığında hala neden karşılaşmadıklarını düşünüyordu, keskin bir virajı dönüp önünde uzanan uzun yola bakar ve uzakta aynı hızda giden iki otobüs görünce bir küfür daha eder ve lanetlenmiş olacağını düşünürken gaza basar ve ilerdeki bir kamyoneti sollayıp gözleri otobüslerde biraz daha hızlanırken hız sınırını aştığı için şimdi bir de polis peşine takılırsa aman ne kadar güzel olabilirdiğini düşünürken kornaya abanır ve hem korna hem de farları yakıp söndürerek zavallı otobüs şoförlerinin dikkatini çekmeye çalışırken bir taraftan da gaza basıyordu, arkadaki otobüsü sollayarak önüne geçer ve elini camdan uzatıp durmasını işaret ederken öndekine de korna çalıyordu, aradaki otobüs ne saçmaladığını sorarcasına uzun uzun kornaya basarken harry daha çok elini sallayıp daha çok kornaya basar, arkadaki otobüs kenara çekerken harry öndekini de hızla sollar ve yanından geçerken kornaya basarken o otobüste çoktan neler döndüğünü merak etmiş, kenara çekerken harry de onların önlerinde bir noktada durup derin bir nefes alarak arabadan çıkar..

harry kendi arabasından otobüslere doğru yürürken şoförler bağıra çağıra hesap soruyordu, harry ikisinin ortasında kalmış ellerini kaldırarak sorar

“hanginiz manhattan'a gidiyor-“

“harry!?”

harry arkadaki otobüsten inmiş, ona gelen pansy gördüğünde hala bağıra çağıra bir şeyleri tartışan şoförlerden ayrılır ve genç kadını kolundan tutup çeker

“geri dönüyoruz!”

pansy kolunu hızla geri çekerken bu sefer şoförler kardeşim sen ne yapıyorsunuzla harrye yaklaşır, pansy de harrye ne saçmaladığını sorarken harry şimdi birini yumruklayacaktır, içinden dracoya küfür eder ve pansye dönüp genç kadının dudaklarını sertçe öperken şoförler susar, pansy susar, otobüstekiler pencerelere yapmış, olan biteni izlerken harry pansyden ayrılır

“söyle bavulunu getirsinler-“

“ne saçma-“

“pansy, söyle bavulunu getirsinler.”

pansy şoföre dönüp bavulunu almak istediğini söyler, şoför söylene söylene otobüse döner ve pansynin söylediği numaralı bavulun olacağı bagajı açar, içinden istenen bavulu çekip çıkarır ve yolun kenarına koyarken pansy teşekkür eder ama bunun nasıl kocaman bir saçmalık olduğunu da bilirken öndeki otobüsün şoförü çoktan tozu dumana katarak yola çıkmış, arkadakininki de artık manhattana kadar söylenerek yola çıkarken iki otobüs de uzaklaştığında pansy dehşetle harrye döner, genç adam gülümser..

“PROBLEMLİ MİSİN SEN BE ADAM!?”

harry pansye aldırmadan yolun kenarındaki bavulu alır ve jipe ilerlerken pansy kızmış, onun arkasından yürüyordu

“seninle konuşuyorum, cevap ver potter!”

harry bavulu bagaja koyarken pansye döner

“bana sadece draco, potter der, sen harry diyeceksin..”

pansy arghlarken harry sırtarak şoför kapısına ilerler ve açıp binerken pansy de hızla diğer taraftan biner ve kapıyı sertçe kapatırken harry onu izliyordu

“hey..”

pansy sinirle gülerken harry ona bakar, genç kadın bir an sonra kahkahalara, hemen ardından da hıçkırıklara boğulurken harry dehşetle bu kadar hızlı duygu değişimini nasıl yaşadığını anlamadığı pansyi izliyordu, genç kadın ağlamaya devam ederken harry ona yaklaşır, pansy elini kaldırarak onu uzak tutarken bir an sonra derin bir nefes alır ve dudaklarını yalayarak harrye döner ve boğuk bir sesle sorar

“evet, şimdi söyle.. neden geldin?”

harry genç kadının ıslak yüzünü elinin tersiyle silip gözlerinin içine bakar ve uzanarak onu öperken pansy titreyerek karşılık verir ve tek eliyle genç adamın yüzünü tutarken harry ayrılarak mırıldanır “artık nişanlı olmadığımı söylemek için geldim..”

pansy gözlerini devirerek harry’i ittiren genç adam sırtır ve tekrar uzanarak genç kadını saçlarından öpüp direksiyona döner, o arabayı çalıştırırken pansy de gözlerini siliyordu...

Soundtrack - Rascal Flatts - See Me Through

4 sene sonra...

harry rüzgarın nallarını kontrol ederken bir anda yanında beliren tommie’yle kaşlarını çatar “ne oldu?”

tommie nefes nefese, evi gösterir “edna anne hemen gelsin dedi..”

harry kaşlarını çatarak tamam der ve tommieyi yollarken rüzgarın kalçasını pat patladıktan sonra eve doğru giderken pansy’nin bu sabah aldığı jipi kapıda görünce adımlarını hızlandırır ve içeri koşarken edna şen şakrak, pansyle bir şeyler konuşuyordur, o sırada çalışma odasından sesleri duyun çıkan snape ne olduğunu sorarken edna tam söyleyecek olur ama o sırada harry de içeri dalıp aynı şeyi sorar, edna gülerken ağzını kapatıp pansye döner, genç kadın dudaklarını ısırarak harrye dönerken genç adam böyle bekletilmekten çocukluğundan beri hiç hoşlanmazken tekrar sorar “söyleyin..”

edna o sırada fısır fısır snape’e bir şeyler söylerken harry babasının gülümsediğini görür, ednaya ikisi mutfağa giderken harry pansye döner

“daha ne kadar işkence çekeceğim?”

pansy gülerken genç adamın yanına gider ve tişörtünün omuzlarını düzeltirken gözlerinin içine bakar “kız..”

harry kaşlarını çatar ama bir an sonra anladığında gözleri büyür ve pansynin, *karısının* beline sarıldığı gibi kaldırarak çevirirken pansy feryat eder

“harry yavaş!!”

harry pansyi derhal yere indirip dudaklarına eğilirken genç kadın kocasının boynuna sarılarak ona karşılık veriyor ve bebeklerinin kız olacağını öğrenmiş mutlu bir çift olarak sıcak evlerinde öpüşüyorlardır...

draco iki katlı, bahçeli bir evin yanındaki garajda, siyah jipe dayanmış, nişanlısının evden çıkmasını beklerken cebindeki telefon çalar, genç adam harrynin adını gördüğünde telefonu açar

“yine ne oldu potter?”

“özlediğimizden aramıyoruz, heveslenme..”

draco sırtırırken harry devam eder

“neyin amcası olacaksın onu bil..”

draconun kalbi bir anda yanlış bir ritimde atarken belli etmez

“sana benzeyecek bir şeyse yandık..”

harry karşı taraftan hah!larken hemen sonra annesi gibi güzel bir kızı olacağını söyler, draco bir anda ağlamak isterken bu salak hissin şimdi nereden geldiğini düşünerek kaşlarını çatar

“oh..”

“o ne biçim tepki!?”

draco pansynin sesini duyduğunda güler ve kendine gelirken özür diler ve çok sevindiğini söyler, o sırada evden hermione koyu yeşil mezuniyet cübbesiyle çıkmış, elindeki başlığın püsküllerini düzelterek dracoya doğru geliyordu, genç adam daha da gülümserken eliyle etrafında dönmesini işaret eder, hermione gözlerini devirerek dönerken draco şimdi de ona gelmesini işaret eder, hermione gülümseyerek yaklaşır ve nişanlısına dayanıp öptükten sonra kiminle konuştuğunu sorar, karşı tarafta bir “telefonu versen be adam!” ve “sevişmeyin yeter artıklar..” duyulurken hermione gülerken telefonu alır ve harryden haberleri alırken draco gibi şoka girme ihtiyacı hissetmeyerek gözleri dolar ve nasıl sevindiğini anlatamazken şimdi mezuniyet törenine gittiklerini söyleyerek o da tebrikleri alıyor ve iş kadını olmadan azıcık gelip inek sağması söylendiğinde bir kahkaha atıyorken draco onun saçlarını geri iterek genç kadının mutlu yüzünü izliyordur...

SON.

ağğww en en en en sevdiklerimden biri oldu! müzikleriyle, duygularıyla tam istediğim gibiydi. teşekkür ettim kocaman! wheel!
:D